CSUPA FOCI

labdarúgó magazin

Interjú Baróti Lajossal

•

Tíz VB csillagai

•

VB ellen-feleink

•

Mit mond Törőcsik?

A visszaszámlálás kezdete

Furcsa időszámítás a sportemberekė. A Gergely-naptárt jobbára csak segédeszközként használják. Életük ritmusát, az idő múlását a világversenyek rendje határozza meg. Az évek, a hónapok, a hetek, a napok, az órák és a percek múlásának mérését mindig a soron következő nagy feladathoz igazítják. Amikor a San Martino színházteremben a FIFA, a nemzetközi labdarúgó szövetség hivatalos nevének rövidítését alkotó hatalmas dekorációs tábla négy betűjére felkerült a világbajnoki tizenhatos döntőben részt vevő utolsó csapat neve is — megkezdődött a visszaszámlálás időszaka. Akkor még százharminchét nap állt az indulók rendelkezésére, hogy számot adjanak felkészültségükről. Azóta már alig valamivel több, mint ötven napnak kell eltelnie, amíg felharsan az első mérkőzés kezdetét jelző játékvezetői sípszó — az NSZK és Lengyelország labdarúgóinak küzdelmével kezdetét veszi a XI. labdarúgó világbajnokság.

Előzmények — meglepetéssel

Európa repülőterein a fegyveres biztonsági őrök, a kifutópályán egyre otthonosabban mozgó páncélozott járművek látványa, a személyi motozás már nem igen lepi meg az utasokat. A meglepetést csupán az egyre változó, a kézitáskákat és az utazó bőröndöket mind tökéletesebben átvizsgáló ügyes gépezetek szolgáltatják. Az udvarias földi kísérők nem fukarkodnak a felvilágosítással a gépek működését és feladatait illetően. Így azután a meglepetések inkább az utasok nyugalmát, mint szorongását fokozzák.

Másfajta meglepetések azért akadnak egy ilyen hosszú utazás alatt, a találkozások. Miközben a DC—10, ez a légi monstrum észrevétlenül falja a kilométereket, Schenekovitz, az osztrákok szövetségi kapitánya „rémisztő" hírekkel traktálja Baróti Lajost. Elképesztő szállodaviszonyok, furcsa érkezési szokások, hogy edzéslehetőségben ne is reménykedjen, és hasonló, a szövetségi kapitányok számára fontos kérdésekről mesél ijesztő történeteket Baróti osztrák kollégája. Persze ezeket az úgynevezett „pontos értesüléseket" illik kellő figyelemmel meghallgatni, de sohasem fenntartások nélkül. Más szemmel nézi az előkészületeket az osztrákok szövetségi kapitánya, és megint más szemmel a többi résztvevő ország csapatának kapitánya. Ami az egyiknek „rémes", az a másiknak elviselhető, amit az egyik fontosnak tart, azt esetleg a másik mellékesnek tartja. A legjobb, ha mindenki maga dönti el, mit és hogyan akar előkészíteni csapata számára a világbajnoki küzdelmeket megelőzően és azok alatt. És még egy. A világversenyeket — különösen azokat, amelyeket tengerentúli országokban tartanak meg — mindig megelőzi egyfajta kétkedés. Elkészülnek-e időre a létesítmények, biztosítani tudnak-e mindent a rendezők, ami szükséges egy ilyen hatalmas érdeklődésre számot tartó esemény megrendezéséhez. Mindazok a kérdések, amelyek felvetődnek egy világversenyt megelőzően, természetes kísérői e versenyeknek. A sportversenyek sokaságát rendezik olyan országokban, amelyeknek sportszervezete ismeretlen a résztvevők többsége előtt. De amikor egy nemzetközi szövetség, ez esetben a FIFA odaítéli valamelyik tagországa szövetségének a világbajnokság rendezési jogát, előbb sokoldalúan meggyőződik mindazon feltételek jelenlétéről, amelyek biztosítékai egy sikeres rendezésnek. A XI. labdarúgó világbajnokság rendezési jogát elnyerő argentin labdarúgó szövetség ilyen tekintetben nincsen a legkedvezőbb helyzetben. Nemcsak azért, mert időközben alapvető változások következtek be az állam vezetési rendjében, hanem azért sem, mert az időnként szemlét tartó vagy a sorsoláson jelen levő országok szövetségi vezetői esztendőkkel, a jelen esetben hónapokkal a világbajnokság kezdete előtt már azokkal az állapotokkal szeretnének találkozni, amelyek akkor lesznek meg, amikor a világbajnokság megkezdődik. Ha csalódnak egyben-

másban, akkor túl hamar alkotnak elmarasztaló véleményt. De még nem volt olyan világverseny, olyan labdarúgó világbajnokság sem, amelyet nem előzött volna meg hasonló kétkedés, és amelyet azután ne sikerrel rendeztek volna meg.

Az első benyomások mindenesetre már eddig is kedvezőek. Mindenek előtt az udvarias rendezők szolgálatkészsége, akik tudatában vannak annak, hogy mit jelent Argentína számára a labdarúgó világbajnokság sikeres megrendezése.

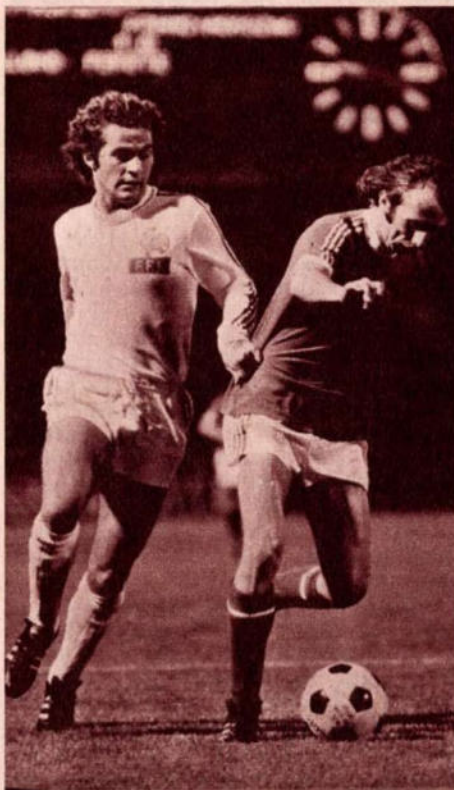
„Fortuna" és a tizenhatok

A Hotel Sheraton előcsarnokában két világ adott egymásnak találkozót. Ott voltak a Forma 1. csillagai, akik az 1978-as év első világbajnoki futamára készültek Buenos Airesben. És ott voltak annak a tizenhat országnak a labdarúgó vezetői, akik Fortuna kegyeire várva, a sorsolásra készültek. Az aláírásokat gyűjtő gyerekek kedvük szerint válogathattak, hogy melyik sportág világnagyságának kézjegyét „gyűjtsék be" kis könyvükbe. A szálló előcsarnokának egyik sarkában Carlos Reutemann állta a rohamokat, míg a másik sarokban Helmut Schön és Günther Netzer, aki első alkalommal jelent meg a nyilvánosság előtt, mint a HSV technikai igazgatója. Természetesen a különcök sem hiányoztak. Hunt, az ex-világbajnok, mezítláb, kopott farmerban száguldozott az aláírásgyűjtők elől, míg Andreotti az egykori francia királyi udvar eleganciáját felülmúló öltözékben elégítette ki imádóinak kívánságait.

Mindenki jólértesült volt, természetesen. Biztos helyről nyert híreket adtak tovább a világbajnokság csoportbeosztását illetően csakúgy, mint a Forma 1. csillagainak pillanatnyi formájára és gondjaira vonatkozóan. E közben a FIFA végrehajtó bizottsága zárt ajtók mögött vitatta meg a különböző sorsolási elképzeléseket. Neuberger, a szervező bizottság elnöke, miután elvetették javaslatát és felfüggesztették a tanácskozást, hogy a délamerikai országok küldöttei elkészíthessék „ellenjavaslataikat", készségesen állt a sajtó rendelkezésére. Nem fukarkodott a felsőfokú jelzőkkel, miközben saját sorsolási elképzelését ismertette: „Csak az lehet a sportszerű, a gazdaságos lebonyolítási rendszer, amit én javasoltam. Uraim, gondoljanak csak vissza a legutóbbi világbajnokságra, milyen sportbeli és anyagi sikerrel zárult." — mondta a kíváncsiskodó újságíróknak. Alighogy befejezte mondandóját, máris rohantak néhányan a telefonkészülékekhez, hogy lapjuknak hírül adják a nagy eseményt. Persze, hozzátéve a maguk sorsolási javaslatait is, mint az „egyedüli"

A visszaszámlálás kezdete

lehetségest. Míg mások, a FIFA VB dél-amerikai tagjainál érdeklődtek. Aki nem akart belezavarodni a pillanatonként felröppenő hírekbe, az igyekezett távoltartani magát ettől a forgatagtól. Tulajdonképpen minden egyes szövetségi kapitány csak óhajait tudta közölni, miszerint kikkel nem szeretne találkozni a csoportmérkőzéseken. Így aztán a lebonyolítási rendszerek, amelyek szóba kerültek a Sheraton előcsarnokában és éttermeiben, nem szolgáltathattak biztos alapot a sorsolást illetően.

Ami bizonyos volt, az a világbajnoki tizenhatos döntőben részt vevő csapatok. Nyolcan: Argentína, Brazília, Hollandia, Lengyelország, az NSZK, Olaszország, Skócia és Svédország csapatai ott voltak az előző világbajnokságon is. Irán és Tunézia pedig még sohasem vett részt világbajnoki tizenhatos döntőben. Ausztria legénysége viszont utoljára 1958-ban, Svédországban volt döntős, Spanyolország 1962-ben, Chilében vett részt utoljára VB-döntőben, Magyarország és Franciaország csapatai 1966-ban, Angliában, Peru és Mexikó pedig 1970-ben, Mexikóban. Az igazi meglepetés tehát az előmérkőzések során született, amikor is számos olyan ország legjobbjai buktak el, akiket akár a világbajnoki cím várományosainak is tartottak a nagy küzdelem megkezdése előtt...

A névsort végigtekintve megállapítható: nem voltak irigylésre méltó helyzetben azok, akik a lebonyolítási rendszert elkészítették. Tíz európai ország csapata, köztük az előző világbajnok, és az ezüstérmet és a bronzérmet nyert gárda. Négy délamerikai ország legénysége és a két földrészi együttes. Kiket emeljenek ki? Kik azok, akiket gyengének ítéljenek. Hogyan lehet biztosítani a sportszerűség és az anyagi érdekeltség összhangját? Megannyi kérdés, amelyekre nem könnyű megadni a választ és egyik vagy másik ország „megsértése" olyan viharokat válthat ki a labdarúgás iránt érdeklődők körében, amelyeket a sorsolást elkészítőknek nem könnyű átvészelniük. De dönteni kell, méghozzá felelősséggel!

A San Martino színház pokla...

Árnyékban plusz 35 Celsius-fokot mutatott a hőmérő higanyszála ezen a délutánon. A színház elé gördülő autókból mégis választékos öltözetű, komor emberek szálltak ki. A sötét ruhák az esemény rendkívüli és ünnepi voltát bizonyították. Semmi könnyedség, semmi öltözködésbeli engedmény, szigorú protokoll.

A teremben feszültség uralkodott, senkit sem tévesztett meg a küldöttek arcán „ragyogó" mosoly, a baráti ölelések és kézfogások. A szemekből azt olvashatta ki, aki nem volt ér-

dekelve, hogy itt „mindenki mindenkinek az ellenfele". Kísérőként a termet betöltő tompa zümmögés, amit a világ minden tájáról ideseregiett riporterek, és televíziós közvetítők okoztak.

Szinte robbanásig feszült a hangulat, amikor végre a FIFA és a szervező bizottság vezetői elfoglalták helyüket az emelvényen. Udvarias taps kísérte belépésüket, olyasfajta, mint amikor egy hangverseny kezdetén szerény képességű karmester lép a közönség elé. Alig lehetett hallani az argentin labdarúgó szövetség elnökének megnyitó szavait, aki egy kicsit meghatódva nézett szembe a világbajnoki döntőn részt vevő csapatok vezetőivel. Még egy „látványosnak" szánt aktus: Neuberger magasra emeli a világbajnoki trófeát, majd átadja az argentin szövetség képviselőjének. Játék az idegekkel, méghozzá olyan játék, amelyet nagyon is komolyan kell venni, uralkodni kell az érzelmeken.

Még néhány percnyi csend, és ismertetik a sorsolás lebonyolítási rendjét. Négy piros és négy kék földgömböt ábrázoló urna emelkedik a magasba. Az egyikben számokat, a másikban a csapatok neveit tartalmazó hengerek. Hogy melyikből húznak előbb, melyikből később, azt alig figyelik a résztvevők, mert Joao Havelangének, a FIFA elnökének négyesztendős, Ricardo nevű unokáját vezetik a pódiumra. A kis főszereplő szemmel láthatóan megszeppent a sok komor bácsi láttán. Csak az elnök-nagypapa gyors cselekvése menti meg attól, hogy a világ labdarúgásának eme ünnepi pillanatában eltörjön nála a „mécses". A tizenhatok képviselői nem vesznek tudomást a családi eseményről, továbbra is komoran tekintenek a pódium felé. Az arcokról egy kérdés olvasható le: „Lehetséges, hogy ennek a sírással küszködő gyereknek a kezébe legyen letéve a jövőnk?"...

A kis Ricardo azonban még nem tud olvasni az arcokról, és a nagypapa segítségével elkezdi végezni megtisztelő feladatát. Keze nyomán egymás után kerülnek fel a csapatok nevei a táblára. Egy-egy név után felhangzik a taps, nemegyszer néhány hangos kiáltás. Néhány percnyi „színjáték" az egész, de mire véget ér, és minden csapat neve felkerül a táblára, kiderül, hogy nemcsak a „tizenhatok" idegeit, hanem a kis Ricardóét is alaposan megviselték a történtek — békésen alszik a nagypapa karjaiban.

Pillanatnyi döbbent csend. Mindenki a táblára szegezi a tekintetét. Ekkor tudják csak visszaidézni a résztvevők hogy tulajdonképpen milyen rend szerint is történt a sorsolás. Az izgalom, a feszültség a felismerést követően sem oldódik. Ha lehet, még magasabbra szökken az izgalom a teremben. És nincsen kegyelem, riporterek hada támadja meg a csapatok képviselőit és azonnali véleményalkotásra késztetik őket.

E színes és csendesedni nem akaró forgatag a XI. labdarúgó világbajnokság egyik fontos szakaszának záróakkordja.

Játékos gondolatok a sorsolás után

Az álmok, az óhajok a kis Ricardo „munkája" nyomán néhány perc alatt szertefoszlottak. A táblákon ott volt a valóság: kinek, kivel, mikor és hol kell megküzdenie az előbbre jutásért. Percek alatt értékelések születtek: melyik csoport a legerősebb, kiknek az útja látszik a legkönnyebbnek a nyolc közé jutás küzdelmeiben? Ítéletek is fogantak, amint ahogyan az ilyen események alkalmából lenni szokott — a lebonyolítási rend igazságossága mellett és ellen. De mindez már nem változtatott a tényeken — eldőlt, hogy a világ labdarúgásának ranglétráján csak a kisorsolt mérkőzések teljesítésével lehet előrejutni.

Sportszerű volt-e a sorsolási rend? Ez a kérdés foglalkoztatott mindenkit. Nem tévedünk, ha azt állítjuk, igen, a sorsolási rend betartotta a sportszerűség írott és íratlan törvényeit. Mert bármilyen elképzelésekkel álltak elő a különböző „jólértesültek", végeredményben majd mindegyikük ahhoz a végkövetkeztetéshez jutott, ami a táblákon látható volt.

Kiemelésre került — így nem juthatott egy csoportba a világbajnok, az előző világbajnokság ezüstérmese, a rendező és a legjobbnak vélt dél-amerikai csapat. Minden csoportba két-két olyan csapat került, amelyik ott volt az előző világbajnokság tizenhatos döntőjében. Minden csoportba egy-egy dél-amerikai csapatot osztottak be. Ezt az elvet a tíz európai csapat képviselőinek is el kellett fogadniuk. Nem került azonos csoportba Afrika és Ázsia legjobbja, ezt az elrendezést is a sportszerűség kívánta. Mivel tíz európai csapat szerzett jogot a részvételre, két olyan csoportnak kellett lennie, amelyben három-három európai együttes szerepel. A sportszerűség követelte, hogy az a négy európai csapat, amelyik nem volt az előző világbajnokságon, osztozzék ezeken a helyeken.

És most játsszunk a változatokkal: mi lett volna könnyebb a magyar csapat számára? Ha az NSZK és Lengyelország mellé, vagy ha a hollandok és a skótok mellé, esetleg a brazilokkal és a spanyolokkal kerül harmadik európainak egy csoportba? De az sem sokat változtatott volna az erőviszonyok „megítélésén" ha esetleg a svédek vagy az osztrákok helyére jutott vona csapatunk. Minden olyan csoport, amelyben három európai csapatnak kell küzdenie a továbbjutásért, az erős csoportok közé sorolható. Az úgynevezett első csoport, Argentína, Olaszország, Franciaország és Magyarország valóban a legerősebbnek látszik a mai megítélés szerint. De ki lát a jövőbe, ki tudja ma biztonsággal megjósolni, hogy a „szakértők" által annyira lebecsült Peru, Mexikó, Tunézia, Irán legénysége milyen megoldhatatlan feladat elé állítja majd a mérkőzések kilencven perce alatt a ma náluk erősebbnek vélt együtteseket?

A másik elv, a gazdasági meggondolás, amely a tizenhatos döntőben részt vevő csapatok szövetségeinek többségét nem mellékes kérdésként érinti. Jó néhány ország labdarúgó szövetségének tervei a következő négy esztendőben arra az anyagi alapra épülnek, amelyet a világbajnoki döntőben való részvétel biztosít számukra. Márpedig egy labdarúgó világbajnokság „gazdasági sikerét" csak az biztosíthatja, ha a végküzdelemben valóban a legjobbak vesznek részt.

Nem lehet közömbös egyetlen résztvevő számára sem, hogy a világbajnokság egyben a játék nagy propagandája is. Ha a „vakszerencse" elve érvényesül a sorsolás gyakorlatában, akkor lehetséges, hogy a legjobbak közül többen elbuknak már az előmérkőzések során. Akkor, ha ez bekövetkezne, mindazok, akik a sorsolás „klasszikus" rendje mellett törtek és törnek még ma is lándzsát, a világbajnokság sportbeli értékét vitatnák, és nem kell ahhoz különös jóstehetségnek lenni, hogy számon is kérnék az illetékesektől.

Talán a végtelenségig lehet játszani a labdarúgó világbajnokság lebonyolítási rendjének változataival. A tényeken azonban ez a játék már semmit sem változtat. A siker minden csapat számára felkészültségétől függ. Minden perc, minden óra, minden nap, minden hét, minden hónap, ami a sorsolástól az első játékvezetői sípszóig eltelik, különös jelentőségű. Mert csak azok fognak helytállni a kilencvenperces labdarúgócsatákban, akik kihasználják az időt. Felkészülnek fizikailag, játéktudásban és morális erőben.

Mert attól a pillanattól kezdve, amikor a San Martino színház pódiumán elhelyezett táblára felkerültek a csapatok nevei, megkezdődött a visszaszámlálás...

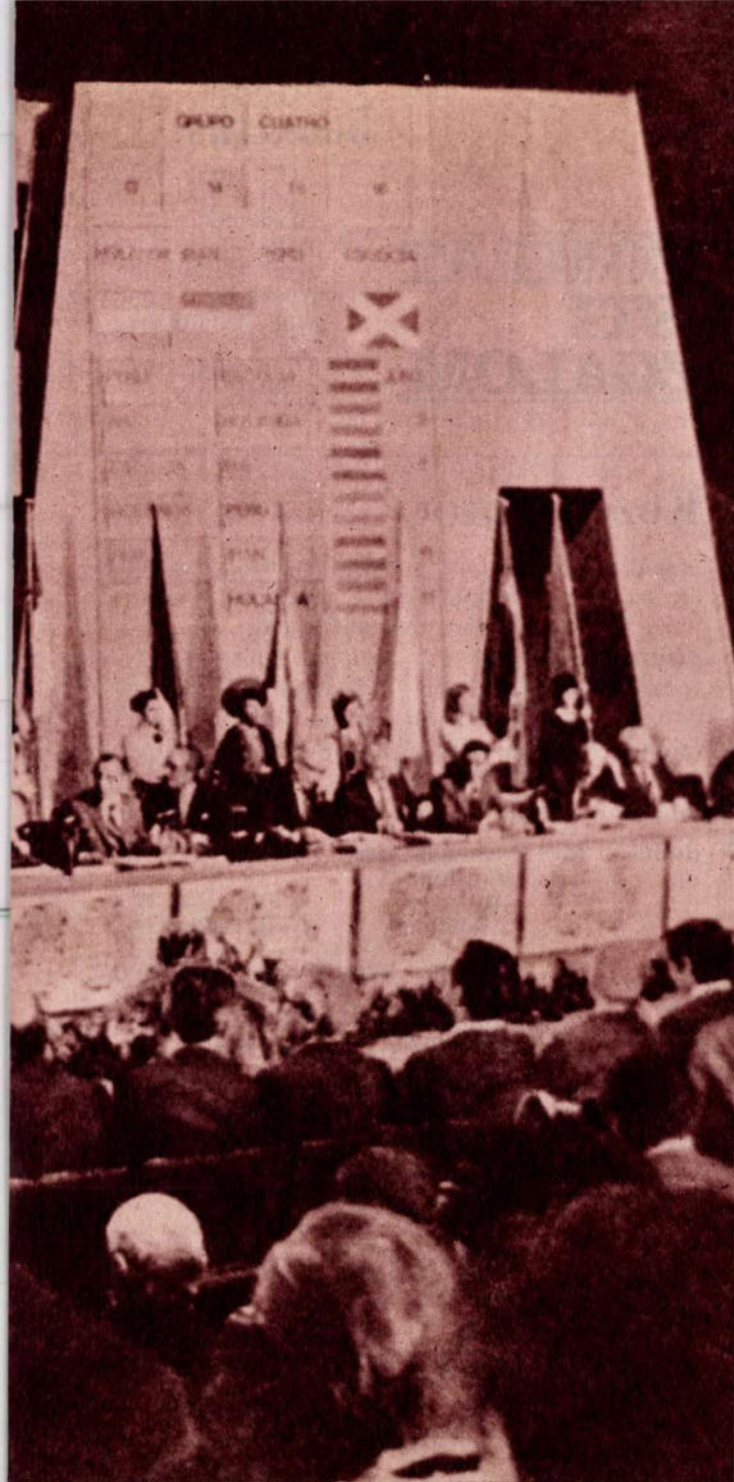
SZOMBAT ESTI IZGALOM

A San Martin Kultúrközpont színházterme, 1978. január 14-én este: a felmérések szerint a televízió révén kétszázötven millió szemtanúja volt a sorsolásnak

Buenos Aires legnépszerűbb sportlapja, az El Gráfico szerint „a hároméves kis Ricardo gyermeki bájjal, kedves ártatlansággal húzta ki az egyes csapatokat" — de a sorsoláson összegyűlt hatszáz úr többsége aligha látta ily kedves eseménynek az egészet.

Azaz, egyszerűbb sorra venni, kiknek tetszhetett Ricardo közreműködése?

Először is ugye, a nagypapának, Joao Havelangenak feltétlenül. Hisz a FIFA elnökének unokája Ricardo és ugyan van-e oly nagypapa a világon, akinek nem a saját unokája a világ leghelyrevalóbb fickója?

Aztán az NSZK-ból érkezett vendégek, a lengyelek, a hollandok és a skótok is nyugodtan és boldogan mosolyoghattak. Minden kívánalmaik szerint alakult, nincs baj, semmi gond.

Argentinok, franciák, olaszok, osztrákok, brazilok... összességében tizenkét nemzet képviselői, sőt tán még a semlegesek is — vagyis akik nem lesznek érdekeltek júniusban —, összehúzott szemmel követték a történéseket.

Mondjuk csak ki: mi is közéjük tartoztunk. Mi is, hisz a televízióközvetítés révén a sorsolás szemtanújaként mi is ott voltunk a kétszázötven millió foci-imádó között. Január 14-én este, tetszik emlékezni, ugye? Szombat este volt. Mi is ott gubbasztottunk a karosszékben, vártuk, hogy vége legyen már az egyfelvonásosnak. Jó, persze, Márkus László és Haumann Péter nagyszerű volt, de hát kérem, most a világbajnokság sorsolása következik... Jó, Gloria Gaynor csodálatos énekes, de gyerünk már, emberek, mi lesz azzal a sorsolással?!

No és ekkor jött a kis Ricardo.

Meg a sportdiplomácia. Ja kérem, egy labdarúgó világbajnoki sorsolás nem úgy megy, mint a tengeren egyszál csónakban éhező hajótörötteknél. Ott aki a rövidebb gyufát húzza ki, azt a többiek... Hogy is mondjuk finoman? No, mondjuk úgy, hogy életét veszik, vérét ontják, majd szép lassan és pontos beosztással felélik.

Egy világbajnoki sorsolás az persze nem ilyen. Itt senkinek nem juthat a rövidebb gyufaszál. Itt nem az a lényeg, hogy valaki is a rövidebbet húzza — itt az a lényeg, hogy kik húzzák a rövidebbet és kik járnak jól.

Most például...

1974 világbajnokságának utolsó hivatalos pillanata: Franz Beckenbauer átveszi a kupát... És néhány pillanattal később már Helmut Schön róhatja le örömmel vegyes tiszteletét a trófeánál

Magasabb szempontból

Tudjuk: találgatások és megbízható hírforrásra hivatkozó jelentések, vélemények és ellenvélemények kerültek napvilágra már december közepén is. Hogy így lesz, meg hogy úgy lesz. Kötetnyi anyag, vad és még vadabb elképzelések. Jó olvasmány, tiszta krimi. Izgalom, idegesség, felfokozott várakozás. Ez kell a szurkolónak. Hát akkor gyerünk, nyomjuk...

Az egészből semmi nem igaz, de ez kell a szurkolónak.

És aztán az igazi történések ugyanúgy szolgáltak izgalommal, idegességgel.

Az igazság végülis időrendi sorrendben így alakult:

— a szervező bizottság esztendővel korábbi döntése már kimondta, hogy a rendező Argentína az I. csoportba kerül 1-es sorszámmal, a világbajnok NSZK pedig a II. csoportba 6-os sorszámmal.

Három nappal a sorsolás előtt vált ismertté, hogy a szervezők további három válogatottat kiemeltek, éspedig:

— a háromszoros világbajnok Brazília a III. csoportban szerepel majd 12-es, a legutóbbi ezüstérmes Hollandia a IV. csoportban 13-as, Olaszország pedig az I. csoportban 4-es sorszámmal.

Egy nappal megelőzve a sorsolást, a FIFA Végrehajtó Bizottságának tagjai, illetve a szervezők maratoni vita után döntöttek a menetrendről. Eszerint négy urnából sorsolnak, úgy, hogy...

— az 1. urnából (Lengyelország, Spanyolország, Skócia) sorsolnak egy-egy csapatot a II., III. és IV. csoportba,

— a 2. urnából (Mexikó és Peru) sorsolnak a II. és a IV. csoportba,

— a 3. urnából (Magyarország és Svédország) sorsolnak az I. és a III. csoportba, majd végül

— a 4. urnából (Franciaország, Ausztria, Tunézia és Irán) sorsolnak egy-egy csapatot minden egyes csoportba.

Egyszerű, nem?

Nem is az a baj, hogy a gyakorlat volt bonyolult, hanem inkább az a szembetűnő, hogy bonyolult az elmélet.

Mert az elmélet szerint a kiemeléseknél és a sorsolási rend kialakításakor figyelembe vették, hogy 1. milyen volt az utolsó VB-szereplés, a korábbi VB-szereplés és a VB-szereplések összmérlege, 2. a földrajzi elhelyezkedést, 3. a szervezői szempontokat, 4. a gazdasági szempontokat.

Vagyis mindent.

Így alakult aztán ki az a néhány furcsaság, amelyet most, csupán az érdekesség kedvéért, felemlítünk:

— a rendező Argentína helyzeti előnyével élve könnyű csoportban reménykedett és a legnehezebbe jutott;

— a II. csoportban együtt szerepel a legutóbbi világbajnokság első és harmadik helyezettje, azaz az NSZK és Lengyelország;

— a III. csoportban három európai selejtezősorozat győztese játszik együtt;

— az öt világbajnokságon szereplő skótok előnyt élveztek a hét világbajnokságon részes svédekkel szemben, amikor ráadásul a svédek 1970-ben és 1974-ben is, a skótok viszont csak legutóbb játszottak a tizenhatos mezőnyben;

— egyazon játékerőt tulajdonítottak a francia és az osztrák válogatottnak, mint a világbajnokságon első ízben jelentkező Tunéziának és Iránnak; ezzel pedig

— végeredményben két erős és két gyengébb csoport alakult ki.

Egyébként bárki bármit is mond, a lényegen már semmi sem változtat. Mindezt mi is csak emlékeztetőül szántuk, hisz a feladat végül is adott. Mindenki számára. Tetszik, nem tetszik-alapon. A Nagy Záróvizsga június 1-én kezdődik.

Műsor

A csoportmérkőzéseknél pontos, a mi óránkhoz beállított időrenddel szolgálunk. A középdöntőbeli, hasonlóan részletes műsorral viszont június 11-ig, a csoportjátékok végeztéig senki az égadta világon nem rendelkezik. Érthető, hisz az attól függ, hogy a házigazdák hogyan szerepelnek. Továbbjutásuk esetén ugyanis az ő fellépéseik, akárcsak már az elején, mindig megkülönböztetést élveznek. Hadd lássa a világ, mit tudnak ők.

SZOMBAT ESTI IZGALOM

Csoportbeosztás

I. Argentína, Magyarország, Franciaország, Olaszország
II. Lengyelország, NSZK, Tunézia, Mexikó
III. Ausztria, Spanyolország, Svédország, Brazília
IV. Hollandia, Irán, Peru, Skócia

Középdöntő

Két négyes csoport kerül kialakításra, az alábbiak szerint: A csoportban I. csoport győztese (A1 jelzéssel), II. csoport másodikja (A2), III. csoport győztese (A3) és IV. csoport másodikja (A4). B csoportban I. csoport másodikja (B5), II. csoport győztese (B6), III. csoport másodikja (B7), IV. csoport győztese (B8). A körmérkőzések után a két csoport második helyezettjei a harmadik helyért játszanak, majd a győztesek a végső győzelemért.

június	14.	Buenos Aires	A2—A1 (A)
		Córdoba	A3—A4 (A)
		Rosario	B6—B5 (B)
		Mendoza	B7—B8 (B)
	18.	Buenos Aires	A1—A3 (A)
		Córdoba	A4—A2 (A)
		Rosario	B5—B7 (B)
		Mendoza	B8—B6 (B)
	21.	Buenos Aires	A4—A1 (A)
		Córdoba	A3—A2 (A)
		Rosario	B8—B5 (B)
		Mendoza	B7—B6 (B)
	24.	Buenos Aires	mérkőzés a 3. helyért
	25.	Buenos Aires	döntő

Csoportmérkőzések

június			
1.	19.00	Buenos Aires	NSZK—Lengyelország (II.)
2.	17.45	Mar del Plata	Franciaország—Olaszország (II.)
	20.45	Rosario	Tunézia—Mexikó (II.)
	23.15	Buenos Aires	Magyarország—Argentína (I.)
3.	17.45	Buenos Aires	Spanyolország—Ausztria (III.)
	17.45	Mar del Plata	Svédország—Brazília (III.)
	20.45	Córdoba	Peru—Skócia (IV.)
	20.45	Mendoza	Irán—Hollandia (IV.)
6.	17.45	Mar del Plata	Olaszország—Magyarország (I.)
	20.45	Rosario	Lengyelország—Tunézia (II.)
	20.45	Córdoba	Mexikó—NSZK (II.)
	23.15	Buenos Aires	Argentína—Franciaország (I.)
7.	17.45	Buenos Aires	Ausztria—Svédország (III.)
	17.45	Mar del Plata	Brazília—Spanyolország (III.)
	20.45	Córdoba	Skócia—Irán (IV.)
	20.45	Mendoza	Hollandia—Peru (IV.)
10.	17.45	Mar del Plata	Franciaország—Magyarország (I.)
	20.45	Rosario	Mexikó—Lengyelország (II.)
	20.45	Córdoba	Tunézia—NSZK (II.)
	23.15	Buenos Aires	Olaszország—Argentína (I.)
11.	17.45	Buenos Aires	Svédország—Spanyolország (III.)
	17.45	Mar del Plata	Brazília—Ausztria (III.)
	20.45	Córdoba	Peru—Irán (IV.)
	20.45	Mendoza	Skócia—Hollandia (IV.)

És mi van akkor, ha...?

... Ha mondjuk az egyik csoportban pontazonosság alakul ki? És ha az azonos pontszám mellett a gólkülönbségben sincs különbség? És ha a döntőben egyetlen árva gól sem születik?

A szabályzat szerint

— a csoportmérkőzéseknél, a sorrend kialakításában dönt: 1. a pontszám, 2. a gólkülönbség, 3. az elért gólok száma, 4. a sorsolás. Vagyis ha minden egyforma, akkor a szerencse dönt: még akár a csoportelsőség kérdésében is.

— a középdöntőben viszont már bővül a választék, azaz még tovább csökken a szerencse szerepe. Hisz a sorrendnél dönt: 1. a pontszám, 2. a gólkülönbség, 3. az elért gólok száma, 4. a csoportmérkőzések végeztével elért helyezés. És ha mindez egyforma, akkor következik végül 5. a sorsolás.

— a 3—4. helyért vívandó találkozón, ha a kilencven perc nem hoz döntést, kétszer 15 perces hosszabbítás következik. Ha nem változik az eredmény, következnek a büntető rúgások.

— a döntőben viszont megint csak más a módszer. A 90 percből előbb 120 perc lehet, azután hármas sípszó. Két nappal később (tehát június 27-én) ismételnék a döntőt, szükség esetén itt is hosszabbítással. Viszont ha még mindig nem történt érdemleges esemény, akkor itt is a tizenegyesek mutatványa borzolja majd az idegeket...

Pintér Sándor: — Nehéz csoportba kerültünk, de már túl vagyunk az első bosszankodáson. Ez a feladat, azon kell gondolkodnunk, hogyan juthatunk tovább. Úgy érzem, nem a lelkesedésünkön, nem az akarásunkon fog múlni

I. csoport

Június 2.	17.45	Mar del Plata	Franciaország—Olaszország
	23.15	Buenos Aires	Magyarország—Argentína
Június 6.	17.45	Mar del Plata	Olaszország—Magyarország
	23.15	Buenos Aires	Argentína—Franciaország
Június 10.	17.45	Mar del Plata	Franciaország—Magyarország
	23.15	Buenos Aires	Olaszország—Argentína

Erről mondták...

Cesar Luis Menotti: — Rendezőként könnyű feladatot akartunk és tessék, a legnehezebb jutott. Őszintén megmondom, ha lehetett volna választani, a svédekre szavaztam volna inkább, mint a magyarokra. A legkellemetlenebb, hogy semmi lehetőségem nem lesz a játékosok pihentetésére, amíg például a II. és a IV. csoportban néhány kollégámnak megadatik majd ez... Mi nem tartalékolhatunk, mindhárom mérkőzésen életre-halálra kell harcolni.

Michel Hidalgo: — Ennél rosszabb nem lehetett volna...

Michel Platini, az Év Játékosa Franciaországban: — Nincs veszteni valónk. Argentína közönsége ellenére is, saját környezetében is legyőzhető.

Enzo Bearzot: — Bárcsak Svédország került volna hozzánk Magyarország helyett. Mindegy: a feladat adott, ezt kell megoldani.

Röviden

● Argentína
6 VB-szereplés (1930, 1934, 1958, 1962, 1966, 1974). Legjobb eredménye: ezüstérem 1930-ban. Összesítve 22 VB-mérkőzés, ezeken 22 pontot szerzett, gólaránya 40:41. Rendezőként automatikusan tagja a tizenhatos mezőnynek. A szövetségi kapitány: Cesar Luis Menotti

● Magyarország
6 VB-szereplés (1934, 1938, 1954, 1958, 1962, 1966). Legjobb eredmény: ezüstérem 1938-ban és 1954-ben. Összesen 23 VB-mérkőzés, ezeken 28 pont, a gólarány 70:34. Az európai 9. selejtező csoportban Görögország és a Szovjetunió volt az ellenfél, majd Bolívia jelentette az utolsó akadályt. Szövetségi kapitány: Baróti Lajos

● Franciaország
6 VB-szereplés (1930, 1934, 1938, 1954, 1958, 1966). Legjobb eredmény: bronzérem 1958-ban. Összesítve 17 VB-mérkőzés, 15 pont, 38:33-as gólarány. Selejtező csoportjában Bulgária és Írország volt az ellenfele. Szövetségi kapitány: Michel Hidalgo

● Olaszország
8 VB-szereplés (1934, 1938, 1950, 1954, 1962, 1966, 1970, 1974). Legjobb eredmény: világbajnoki győzelem 1934-ben és 1938-ban, ezüstérem 1970-ben. Összesítve 29 VB-mérkőzés, 37 pont, 53:34-es gólarány. Selejtező csoportjában Anglia, Luxemburg és Finnország volt az ellenfél. Szövetségi kapitány: Enzo Bearzot

Fazekas László: — Tizenkét éve játszom NB I-ben, tíz éve vagyok válogatott, és most készülök az első világbajnokságomra. Magától értetődik, hogy soha még ilyen elszántságot nem éreztem

Egymás ellen

Szorgos hangya módján összegyűjtöttük, hogy az egyes csoportokban szereplő csapatok eddig hányszor játszottak egymással a világbajnokságok során. Nemcsak a tizenhatos mezőnyben elért eredményeket, hanem — az esetleges — VB-selejtezőket is számításba vettük. Tehát:

Argentína—	Magyarország	0:0 (1962 VB)
	Franciaország	1:0 (1930 VB)
	Olaszország	1:1 (1974 VB)
Magyarország—	Argentína	0:0 (1962 VB)
	Olaszország	2:4 (1938 VB, döntő)
Franciaország—	Argentína	0:1 (1930 VB)
	Olaszország	1:3 (1938 VB)
Olaszország—	Argentína	1:1 (1974 VB)
	Franciaország	3:1 (1938 VB)
	Magyarország	4:2 (1938 VB, döntő)

Gujdár Sándor: — Lényeges lehet, hogy ne kapjunk gólt. Részemről, mindent meg fogok tenni azért, hogy az argentinok, az olaszok és franciák ne felejtsék el egyhamar a nevemet

Török Péter: — Alig várom a napot, azt, amikor kifutunk az argentinok ellen a pályára. Egyet állíthatok, nem leszünk elfogódottak, nem fogunk megijedni

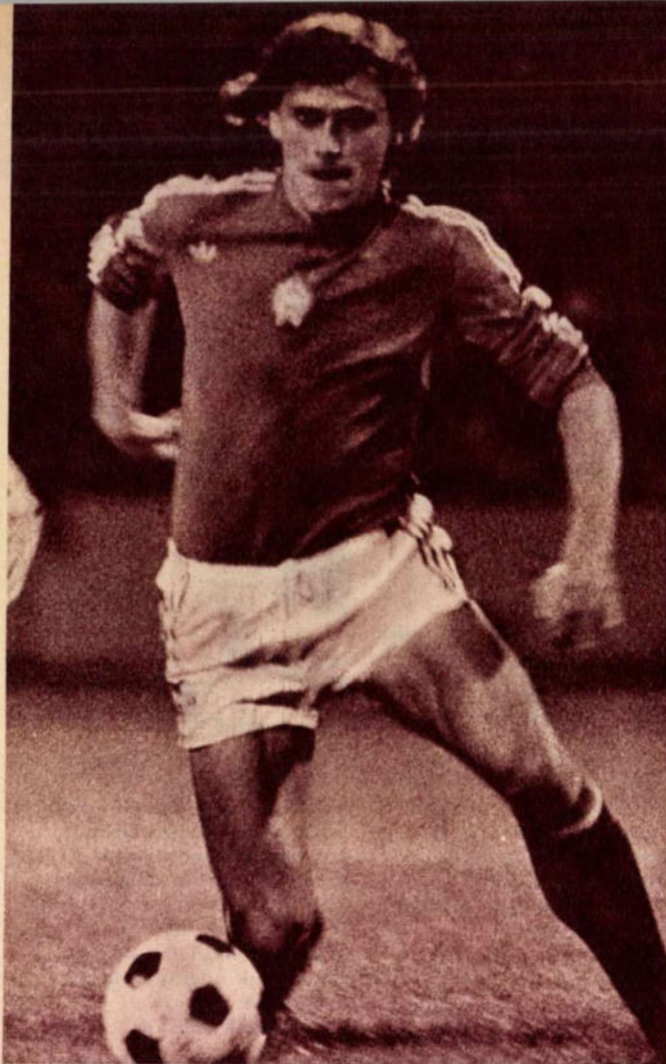
Bálint László: — Rosszul sikerült a bajnorság a Ferencváros számára. Én mégis remélem, hogy a ferencvárosi játékosok, ha bizalmat kapnak, jól helytállnak majd a VB mérkőzésein. Erre, társaim nevében szavamat is adhatom!

Halász István: — Nekem még nincs sok mondanivalóm, Ha eljutok a VB-re, akkor sem szavakkal szeretnék bizonyítani. Ha beállítanak a csapatba, akkor egy percre sem fogok megállni, annyit mondhatok

Kocsis István: — Olyan játékosokkal fogunk találkozni, akiket én eddig jobbára csak televízióból ismerek. Véleményem szerint a bemutatkozásra kell ügyelnünk, ha sikerülne jó eredményt elérni az argentinokkal szemben, letennénk névjegyünket, a többiek jobban tartanának tőlünk

Zombori Sándor: — Lényeges lehet, hogy mi középpályások a védekezésben is helytálljunk, hogy az ellenfelek támadásai már erőtlenül érkezzenek a tizenhatosunk közelébe. Többször kell majd próbálkoznunk távoli lövésekkel és esetleges góljainkkal is tehermentesíthetjük csatárainkat

Nyilasi Tibor: — Csapatunk egységes, erős, ebben nyugodtan bízhatunk mindnyájan, legyenek a nálunk esélyesebbek idegesek. Azt hiszem, hogy az ellenfelek kapujának előterében légi fölénybe lehet kerülni, ez az, amit kihasználhatunk

Kereki Zoltán: — Nagyon fontos lesz a védekezés biztonsága, nem szabad egy pillanatra sem kihagyni. Remélem, hogy adódik lehetőség előretörésre, gólszerzésre is

CINI ÉS A TINIK:

„TÖRŐ" A KEDVENCÜNK

— Elkészült legújabb nagylemezünk, a címe „Minden szó egy dal", a nótákat Presser Gábor, Somló Tamás, Demjén Ferenc írta, a dalszövegeket Dusán Sztevanovity. Nekünk nagy örömet szerzett a munka, remélem a lemez elnyeri a közönség tetszését — mondta Zalatnay Sarolta.

— És hogyan áll Cini a sporttal?

— Rendszeresen teniszezem, már ott tartok, hogy nem sikítok fel örömömben, ha sikerül az ellenfél térfelére ütnöm egy labdát. Különben a focit és a vízilabdát nagyon szeretem nézni.

— Nézte a világbajnokság sorsolását?

— Kénytelen voltam, hiszen a Gloria Gaynor show után következett. Bevallom először egy kicsit dühös voltam, hogy a nagyszerű műsort megszakították, de aztán engem is magával ragadott a sorsolás izgalma, izgultam a magyar csapatért, bántott, hogy nem a legjobban sikerült, de aztán Fazekas Laci szavai megnyugtattak.

— Ha netalán keressük a VB ideje alatt, megtalálhatjuk-e egy tv-készülék előtt?

— Márciusban utazom Kubába, aztán lehet, hogy Mexikóba és Californiába is ellátogatunk. Májusban Lengyelországba és NDK-ba készülünk, de a júniust előre láthatóan itthon töltjük.

— Végül következzék a tippelőverseny!

Zalatnay Sarolta: — „Törő" a kedvencünk, szenzációs focista, mindenkit be tud csapni a pályán. Ha neki jól megy a játék, védő legyen a talpán aki megállítja.

Postássy Júlia: — Nagyon szeretem a focit, nagyon fogok szurkolni a magyar fiúknak.

Várszegi Éva: — Borzasztóan izgalmas lesz, de a magyar fiúknak tovább kell jutniuk.

LOKOMOTÍV GT:

JÚNIUSBAN A TV-t NÉZZÜK

— Mi a véleménye a sorsolásról?

— Csuda nehéz lesz, nem irigylem a fiúkat — válaszolt a kérdésre Presser Gábor zeneszerző, az LGT vezetője. — De bízom bennük. Egy a lényeg, a jó erőnlét mellett sok-sok ravasz húzással kell meglepni az ellenfeleket. Az argentinok és az olaszok a papírforma szerint esélyesebbek, ettől függetlenül meg lehet tréfálni őket.

— Mi lesz a zenekar programja júniusban, amikor a VB-n a csoportmérkőzések zajlanak?

— Már most elkezdtük „felkészülésünket" a világbajnokságra, legalábbis úgy alakítottuk a programunkat, hogy a júniust a televízió képernyője előtt tölthessük. Februárban, márciusban és áprilisban itthon turnézunk, fiatal külföldi tehetségeket mutatunk be műsorainkban a fővárosban és vidéki városokban. Májusban lengyel—NDK hangversenykörútra indulunk, május végén ismét itthon vagyunk. Júniusban a Hanglemezgyárban dolgozunk, Dusán szövegével új nagylemezünk elkészítésén munkálkodunk.

— Hányadik helyre várják a magyar válogatottat a zenekar tagjai?

Presser Gábor: — Szerintem továbbjutunk, sőt akár a legjobb négyig is elérhetünk, de ehhez még sokat kell fejlődnie a csapatnak.

Somló Tamás: — Kiverjük az argentinokat és az olaszokat, mellettünk a franciák kerülnek tovább.

Karácsony János: — Törőcsik ellenállhatatlan lesz, Pintér tönkre futja az ellenfeleket, Nyilasi gólokat fog rúgni, továbbjutunk.

Solti János: — Bízom a magyar fiúkban, mindenki azt várja tőlük, hogy szépen játsszanak és továbbjussanak, nem fognak csalódást okozni.

MIT TUD »TÖRŐ« A FANDANGÓRÓL?

Ha netán az argentinai világbajnokság során a magyar válogatott összekerülne a svédekkel vagy a spanyolokkal, az biztos, hogy az illetékes szövetségi kapitányok Törőcsik Andrásra megkülönböztetetten felhívnák legmarconább védőjátékosaik figyelmét. **Georg „Aby" Ericsson és Kubala László** ugyanis nemcsak hallomásból ismeri a magyar válogatott középcsatárát, mert mindketten személyesen is meggyőződhettek az újpesti játékos különleges képességeiről. Több, mint valószínű, hogy Ericsson és Kubala, többek között a hálót őrző kapus lelkére kötné, ne merészkedjen

messzire a gólvonaltól, mert ez a kiszámíthatatlan magyar fiú még megismétli nem is olyan régen elkövetett vicces tettét: alányúl annak a fránya labdának, az pedig csak száll, száll, ki tudja hol áll meg... És máris mehetünk a középkezdéshez. Igaz, a gólokat **Hagberg** és **Iribar** kapta, az előbbi inkább csak tartalék lehet a svédeknél, az utóbbi pedig nem is utazik, ha igaz, de mesélhetnének egyet és mást kollégáiknak...

Márpedig amelyik csapat eljut a legjobb nyolc közé, aligha akarja gyakran gyakorolni a középkezdést, hiszen ebből egy mérkőzésen elég egy is, vagy az összecsapás elején, vagy szünet után. A most leírtakból kiderül, hogy gondolataink messzire futottak, még várni kell arra, hogy a magyar válogatott egyáltalán a világbajnoki küzdelemsorozatot elkezdje, nemhogy a legjobb nyolc közötti örömeinkkel, gondjainkkal foglalkozhatnánk.

Várnunk kell tehát 1978-ig, a Mundial hivatalos megnyitója után következő napig, itteni idő szerint 23 óra 15 percig. Akkor már tudni fogjuk, előző nap milyen eredményt hozott az NSZK–Lengyelország, akár döntőnek is beillő mérkőzés, és pontosan nyomon követhetjük, hogyan alakult a franciák és az olaszok párharca, számítgathatunk, feltételezhetünk, de semmi nem változtathat azon, hogy az argentinok ellen nem szabad kikapnunk.

— De hogyan győzhetünk az argentinok ellen? — kérdeztük Törőcsiktől, akivel elemeztük a magyar csapat világbajnoki esélyeit.

— Az a legfontosabb, hogy ne ijedjünk meg, márpedig ahogy én **Pintért, Kocsist, Zomborit és a többieket** ismerem, nem különösebben félős gyerekek. Nem lesz könnyű az argentinok ellen játszani, biztosan forró katlant teremtenek majd szurkolóik. Dehát a közönség nem rúgja el a labdát előlünk. Ha gólhelyzetbe kerülünk esetleg, nem tud beugrani a szurkoló a már elfektetett kapus helyett. Tehát gólhelyzetbe kell kerülnünk, minél többször és ki kell használnunk lehetőségeinket. Mert lesznek.

— Véleménye szerint az első csoport, miért nehezebb, mint a többi?

— Elsősorban azért, mert az olaszok és az argentinok számára a sok szurkoló hazai környezetet teremthet. De erről már az előbb szó esett, ennek lélektani hátrányain túl lehet kerülni. Különben, szerintem az argentinok és a franciák nem jobbak, mint például a brazilok és a spanyolok a harmadik csoportban, tehát amennyi esélyünk onnan lett volna a továbbjutásra, annyi innen is lehet. Én őszintén szólva az olaszoktól tartok a leginkább, róluk sok jót hallottam és tudom, hogy nagyon kellemetlen ellenfelek.

— Mit hallott tehát ellenfeleinkről?

— Tudom, hogy jók, láttam már francia és olasz klubcsapatokat játszani, az argentinok elleni 1-5-ön magam is a pályán voltam. Az olaszok az angolokat, a franciák a bulgárokat előzték meg selejtező csoportjukban. Hallottam **Platiniről, Lacombe-ról, Janvionról, Tresorról**, az olaszok közül pedig a magyar sajtóban is naponta találkozhatok **Graziani, Pulici, Causio, Facchetti, Bettega, Rossi** és a többiek nevével. Eredményeik tiszteletet parancsolnak. De a mi továbbjutásunkat sem volt könnyű kiharcolni. Igaz, én már csak a bolíviaiakkal szemben voltam ott a pályán, de elmondhatom, nagyon jó érzés a mai magyar válogatottban játszani. Amolyan mindenki egyért, egy mindenkiért szellem uralkodik közöttünk.

— És az argentinok?

— Mint mondtam, játszottam ellenük, és az eredményből azt a következtetést lehet levonni, hogy akkor sokkal jobbak voltak nálunk. Ha nem is sokkal, de 1977 telén valóban jobbak voltak, az ismert körülményekkel már nem szeretnék foglalkozni, mert nem akarom megmagyarázni a csapat bizonyítványát. De azóta jó néhány hónap eltelt, és állíthatom, hogy a mi csapatunk gyorsabban fejlődött, mint ugyanebben az időszakban a VB tizenhatos döntőjének bármelyik együttese. A nagy gólkülönbségű vereség, amelyet akkoriban ránk mértek, az argentin játokosokat esetleg elbizakodottá teheti, úgy gondolhatják, hogy a magyar csapatot ők könnyen két vállra tudják majd fektetni. Ebben a hiedelmükben nagyot csalódhatnak, mert bármi is lesz az eredmény június másodikán, és a továbbiakban, küzdelem nélkül senki sem diadalmaskodhat ellenünk.

— Az argentinoknak van egy táncuk, az a neve, hogy fandangó. Lehet arra számítani, hogy Wolff, Pizza, Kempes, Houseman és a többiek egyre gyorsuló iramban fogják a pályán bemutatni. Törőcsik, akit a hazai pályákon „tánceszakértőnek" tartanak, mit tud a fandangóról?

— Tudom, hogy spanyol népi tánc, tudom hogy villámgyorsan járják. Dehát a játéktér nem színpad, a pályán a mi védőink, sőt a középpályások és a csatárok is arra fognak törekedni, hogy keményen odalépjenek a táncos lábú argentinoknak, ettől pedig elmehet a kedvük.

— Hogyan sikerült téli felkészülése?

— Ilyen nagy munkát még sohasem végeztünk, őszintén szólva sokszor rettenetesen fáradt voltam, de nem lehetett pihenni. Sajnos, rövid időn át ledöntött a lábamról az influenza, de hamar sikerült pótolnom a kiesést. Nem akarok nagy szavakat használni, de érzem a kemény munka előnyeit, és remélem hogy intenzív felkészülésünknek az egész csapat látja hasznát. Meg kell mutatkoznia erőnlétünkön, harci kedvünkön, és ezzel együtt önbizalmunk is erősödhet. Nem tudom elképzelni, hogy valamelyik csapat alaposabban készüljön fel nálunk, és nekünk ebben kell bíznunk.

— A bajnoki mérkőzésen kímélik-e ellenfelei?

— Én nem kértem soha sem kíméletet, nem vagyok félős természet. Ezért nem várom egyetlen ellenfelünk hátvédjétől sem, hogy úgy bánjon velem, mint egy hímes tojással. Csak az alattomos játékosokat nem szeretem, ha szemtől-szembe támad, és keményen elveszi a labdát, ám tegye, én majd megpróbálom visszaszerezni.

— Mit vár a magyar válogatottól a világbajnokságon?

— Tovább kell jutnunk, be kell kerülnünk a legjobb nyolc közé. Bármilyen nehéz is sorsolásunk, a közvélemény ezt várja el tőlünk. Azt gondolom, ha sikerül a továbbjutást kiharcolnunk, a legjobbak között is lehetnek esélyeink egy-két meglepetés okozására.

— Sokat beszélnek az emberek Ebedlihez fűződő barátságáról. Örülne-e neki, ha a ferencvárosi középpályás visszakerülne a válogatott keretbe?

— Természetesen örülnék, mert Ebedlit kitűnő labdarúgónak tartom. Úgy érzem, hogy nem lesz könnyű dolga, mert a középpályások egymást múlták felül a tavalyi válogatott idényben, jelenleg talán ez a legegységesebb csapatrész, sőt a Tatabányáról bekerült Halász is nagyszerűen bevált. Abban is biztos vagyok, hogy Ebedli sem adta fel a harcot, nagyon szeretne bizonyítani, és tudom, hogy ez a tavaszi idénye jobb lesz, mint minden eddigi, sőt ahogy én látom új oldaláról is bemutatja őt.

— Édesapjától milyen tanácsokat kapott a hosszú út előtt?

— Sokat beszélgetek vele a labdarúgásról és általában be kell látnom, hogy bizonyos dolgokat helyesebben lát mint én. Most azonban szülői tanács nélkül is tudom, hogy sorsfordulóhoz érkezünk, a csapat is, én is. Ezért szükségtelen minden fogadkozás, minden ígérgetés, mi mindent meg fogunk tenni, hogy a lehető legtöbbre jussunk.

Eddig tartott a beszélgetés Törőcsik Andrással, a magyar válogatott középcsatárral. Nagy örömünkre egy bizonyos fajta felelősség-vállalás komolysága csendül ki az egyébként vidám természetű labdarúgó szavaiból.

(zsengellér)

TELJES SZÍVVEL, SZIKLASZILÁRDAN...

(Kérdések Baróti Lajoshoz)

Való igaz, a sorsolás sikerülhetett volna jobban is, de balszerencséjükre az argentinok, az olaszok és a franciák is panaszkodhatnának. Nem neheztelhetünk tehát a kis Havelange-ra, Ricardóra, ő csak abból az urnából választhatott, amelyre éppen rámutattak, amit a közelébe toltak, és különben is csöppnyi kezével csak a hozzá legközelebb eső „szivardobozt" érte el. A szerencse forgandóságán már nem is töpreng senki emberfia, legalábbis Baróti Lajos szövetségi kapitány környezetében.

A feladat nem könnyű, de adott, a hozzá vezető úton elképzelhetetlen a könnyed sétálgatás, pihenés, vagy megállás. Hamarosan befejeződik a rövid, de annál zsúfoltabb tavaszi idény, eldől melyik csapat nyeri a bajnokságot, kik lesznek a kiesők, és elkezdődhet a közös felkészülés. Illetve folytatódhat, mert a legjobb magyar labdarúgók — szám szerint negyvenen — eddig is minden hétfőn találkoztak a Népstadionban, ahol a jól bevált erőnléti edzéseken túl, délutánonként taktikai játékokra került sor. A keret jókedvűen, erős elhatározással, szorgalmasan végzi a munkát, Baróti Lajost pedig arra kértük, hogy nyilatkozzék a „Csupafoci" olvasóinak.

— Mi volt az első gondolata, amikor nyilvánvalóvá vált, hogy az argentinokkal, az olaszokkal és a franciákkal kell küzdenünk a továbbjutásért az első csoportban?

— Kérem, ne haragudjék, de a legelső gondolatomra nem emlékszem, inkább benyomásaimról beszélnék. Nehéznek tartottam beosztásunkat, annak tartom most is. Hozzá kell tennem, hogy bármelyik másik csoportba kerülve sem lett volna sokkal könnyebb dolga a magyar csapatnak, hiszen mindenképpen egy nálánál esélyesebb csapatot kellett volna elütnie a továbbjutástól. Vagyis, az ellenfelek játékereje, legalábbis a továbbjutásra elsősorban esélyes vetélytársaké máshol sem kisebb. Ebben a csoportban amibe besorolásunkat nyertük, talán azért nehezebb a helyzet, mert az argentinok és tulajdonképpen az olaszok is hazai környezetben, lelkes szurkolók biztatásától kísérve és esetleg fellelkesülve játszanak majd. Igaz, hogy ez a fegyver akár ellenük is fordulhat, mert ha a magyar labdarúgók jól helytállnak, okosan, az előzetes tervet megtartva játszanak, akkor a közönség lelkesedése könnyen változhat át türelmetlenséggé.

— Véleménye szerint a magyar válogatott továbbjuthat ebből a csoportból?

— Ha nem hinnék **teljes szívemből, sziklaszilárdan** ebben, nem vállaltam volna el a csapat felkészítésének munkáját. Igenis, továbbjuthat ebből a csoportból a magyar válogatott, de a „fegyvertényhez" javulnia kell sok mindenben, és mi a fiúkkal közösen ezen dolgozunk. A régebbi erényeket, tehát a lelkesedést, a szorgalmat, a küzdeni tudást megőrizve javulnunk kell a védekezésben, védőinknek emberfogásban, egymás kölcsönös megsegítésében. Javulnunk kell a támadások előkészítésében és befejezésében, a középpályásoknak eredményességben, a támadóknak az egyéni és a kollektív játékban. Ámbár közel sem mondtam el mindent, az olvasóknak máris úgy tűnhet, hogy túlságosan is sok mindenben kell előre lépnünk, és elsősorban szakmai vonatkozásokban. Dehát, azt hiszem, ez természetes. Az argentínai világbajnokságon ránk váró feladatokat nem lehet összehasonlítani semmivel sem. Ami például elég volt az európai 9. csoport elsőségéhez, az lehet, hogy kevés lett volna a bolíviaikkal szemben, és ami elég volt, hogy eljuthassunk Argentínába, az a csoportmérkőzéseken lenne kevés! Sőt, mert a fejlődés nem állhat meg, ha továbbjutunk, a legjobb nyolc között már kevés lehet az is, amivel a továbbjutást kiharcoltuk. Ennek a magyar válogatottnak az egyik erénye, hogy fejlődőképes, és nekünk kell ezt a fejlődést a lehetőségekhez képest felgyorsítanunk és jó irányba terelnünk.

— Hogyan szolgálták a felkészülést az eddig lejátszott bajnoki fordulók és az egyesületi edzések?

— Az élmezőny márciusba nyúló felkészülési munkát végzett, éppen a világbajnoki helytállás kedvéért. A bajnoki fordulók nagy megterhelést rónak a legjobb labdarúgókra, ez is azt a célt szolgálja, hogy a válogatottba kerülő játékosok felvegyék a VB „ritmusát". Nagyon fontos, hogy minden egyes játékos az NB I-ben nagy küzdelemre késztesse az egyes mérkőzéseken vetélytársát, ugyanis csakis így fejleszthetik tovább egyéni képességeiket a válogatott-jelöltek is.

— Ellenfeleinket látta játszani a közelmúltban. Milyen véleménye alakult ki róluk?

— Az olaszokat és a franciákat láttam, mondhatom mindkét együttes rendkívül ütőképes, jó erőkből áll. A franciák játszanak valamivel színesebben, az olaszok céltudatosabban. Ezekben a csapatokban sok kitűnő labdarúgó játszik, mindkét válogatott **nagy erőfeszítéseket** tesz azért, hogy jól sikerüljön argentínai kiruccanása. Nem lesz könnyű feladat egyiküket sem legyőzni a VB-n, de éppen a látottak alapján állíthatom, van rá esélyünk, nem is kevés, csak élnünk kell vele.

— Úgy hallottuk, idén is meghívták Coverciánóba, az olasz edzőképző tanfolyamra előadássorozatot tartani. Elfogadta a meghívást?

— Sajnos, el kellett utasítanom olasz barátaim megtisztelő kérését, hiszen furcsa lett vona, ha éppen Olaszországban számolok be régebbi és friss tapasztalataimról, módszereimről. Jövőre, ha ismét hívnak, állok rendelkezésükre.

— Véleménye szerint, hívni fogják?

— Ha sikerülne továbbjutnunk az első csoportból, akár úgy hogy őket, akár úgy, hogy az argentinokat ütjük el a lehetőségtől, akkor bizonyosan.

Az 1977-es év vége felé, a Népstadionban, az egyik győzelemmel végződött mérkőzés után. Álló sor (balról): Martos, Kereki, Gujdár, Kocsis, Tóth J. Elöl: Fazekas, Pintér, Törőcsik, Nyilasi, Nagy, Zombori

— Hogyan szerez tudomást az argentin csapat készülődéséről, hogyan értesül a dél-amerikai játékosok VB előtti formájáról?

— Azt hiszem az természetes, hogy minden válogatott csapat szakvezetője a lehető legtöbbet szeretné megtudni eljövendő ellenfeleiről. Ezért nem lehet azon csodálkozni, hogy most a **„spionok napjai"** következnek. Nem is haragudhat senki ezekre a „kémekre". Nekünk elsősorban **Sas Ferenc**, az egykori válogatott labdarúgó, aki évtizedek óta él Argentínában, segít majd. Nekem ő nagyon jó barátom, és felajánlotta, hogy megfigyeli az argentin csapatot, megfigyeléseiről levelekben fog beszámolni. Rajta kívül a magyar követség munkatársai is biztosították támogatásukról.

— Előbbre kell-e lépniük a válogatott labdarúgóinak a testi erő szabályos kihasználásban?

— Feltétlenül. Amikor az előző kérdések egyikére azt válaszoltam, hogy sok mindenben kell a fiúknak még fejlődniük, akkor többek között a felsőtest szabályos kihasználására is gondoltam. Ebben nagy segítséget kaphatunk a JT-től, nevezetesen a bajnoki mérkőzések játékvezetőitől, akitől azt kérem — és a kérést nekik is tolmácsoltam —, hogy engedjék meg a kemény játékot és a felsőtest kihasználását, ítéleteikkel ösztökéljék erre a válogatottakat is, és az egész élvonal mezőnyét.

— Hogyan alakul a program április 22., a bajnokság befejezése után?

— Azok a játékosok, akik kiharcolják majd, hogy a „szűkített" keretbe bekerüljenek, egy hét szabadság után a Népstadionban kezdik meg a világbajnokságra szóló speciális felkészülést, amolyan napközis rendszerben, tehát minden este hazamehetnek. Május 24-én az angolok fogadnak bennünket Wembleyben, aztán még az óceán átrepülése előtt Sochauxban is szerepelünk. Május 28-án indulunk Buenos Airesbe, ahová egy nappal később érkezünk meg. Június 2-án este kezdünk az argentinok ellen.

— Véleménye szerint miképpen lehetne továbbjutni ebből a nehéz csoportból?

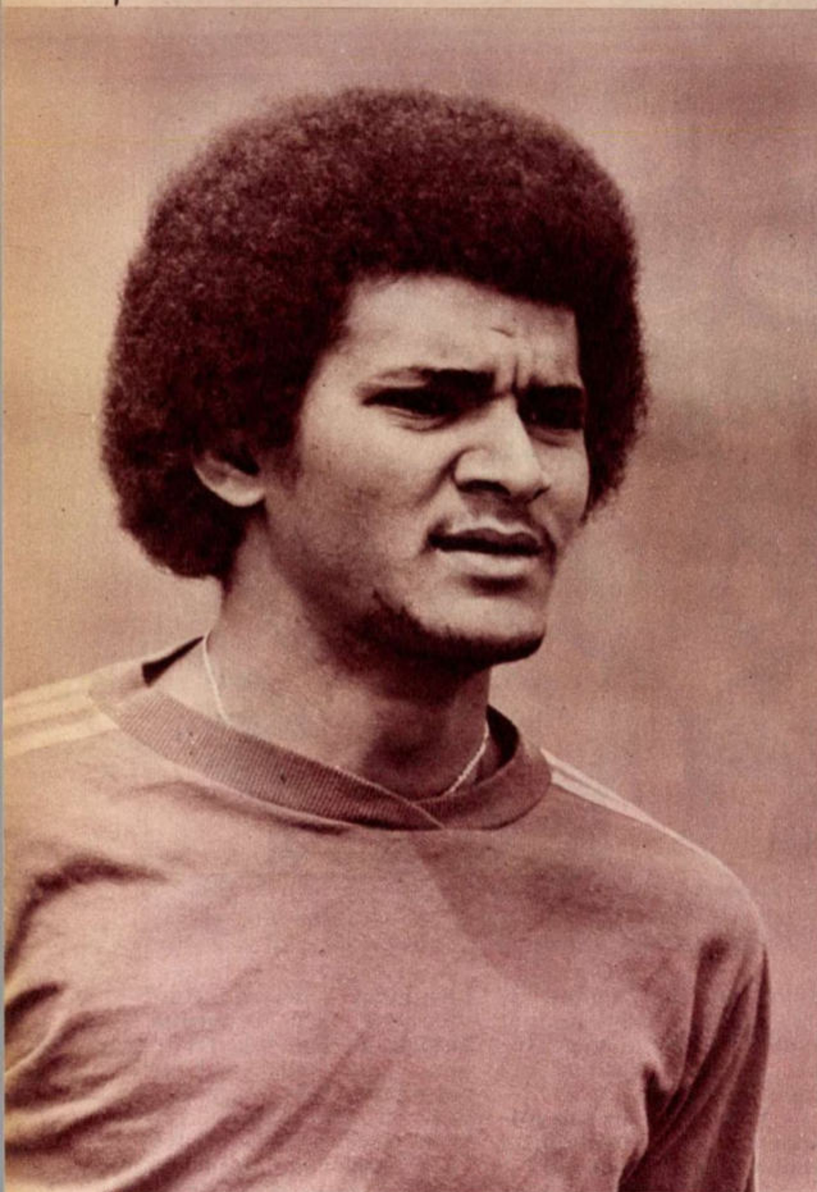
— Óvatoskodva semmiképpen sem. Csakis úgy, ha minden mérkőzésen lelkesen küzdünk, és nem elégszünk meg például félsikerekkel. Ebből a csoportból a magyar csapat **öt pont** megszerzésével juthat **bizonyosan** tovább.

— Kinek, vagy kiknek vannak esélyei arra, hogy az Argentínába utazó keretbe, a válogatott magját alkotó, a bejutást kivívó legjobbakon kívül bekerüljön?

— A válogatott keret kapuja nyitva áll bármelyik labdarúgó számára, aki sorozatosan bizonyítja teljesítményével, hogy a legjobbak között a helye. Azt hiszem az természetes, hogy akik az emlékezetes szép sikert kivívták bizonyos fajta előnyöket élveznek. Ez azonban nem bérelt helyet jelent, mert nekik is hétről hétre bizonyítani kell. A labdarúgásban nincsenek nagy csodák, aligha lehet arra számítani, hogy egy-két hónapon belül olyan tehetség tűnne fel, akit nem ismerünk, akinek ne lennénk tisztában képességeivel. Ezért azt mondhatom, hogy a tavaly is játszókon kívül talán a székesfehérvári Kovács Lászlónak, Májernak, Csongrádinak, a békéscsabai Kerekesnek, Pásztornak, a tatabányai Csapónak, a Vasas Izsójának, a Ferencváros Ebedlijének, a Honvédos Lukácsnak és Nagy Antalnak, az MTK-VM-es Borsónak van esélye arra, hogy utazzék Argentínába, természetesen csak akkor, ha olyan játékot mutat, hogy vétek lenne kihagyni a keretből.

Baróti Lajossal hosszasan beszélgettünk, az interjúban azonban ügyeltünk arra, hogy csak a közvéleményt leginkább érdeklő kérdésekre szűkítsük mondandónkat. A szövetségi kapitánnyal folytatott eszmecsere alatt egyet biztosan érezhettünk: a nagy tapasztalatú mester nem fél az eleje tornyosuló jelentős feladatoktól, bizakodva tekint a jövőbe, elmélyülten hiszi azt, hogy a magyar válogatott a közvélemény elvárásának megfelelő szerepet játszik majd Argentínában.

Zsengellér Zsolt

Egy biztos pont Michel Hidalgo csapatában: a védő Janvion. Arcán nem kis adag elszántság és keménység tükröződik, nem lesz gyerekálom vele találkozni

„A labda többet fusson"

Túljutottunk már az éjfélen, de a Firenzéhez közeli Coverciano sportközpontjában az órák, alkalmazkodva a nyugodt, pihentető környezethez, rendkívül csendben ketyegnek. Túl vagyunk már a vacsorán is és nyugodtan beszélgethetünk — kezdi beszámolóját a zürichi Sport tudósítója, Hans Benini.

Beszélgetőpartnere Enzo Bearzot.

Világos, ezért idézzük kollégánkat.

És ha hozzávesszük, hogy — saját bevallása szerint — ezen csendes időpontban már túlkerültek egy üveg Chiantin is...

— Miként tervezi a felkészülés menetét?

— A nyugalom a legfontosabb. Az edző és a játékosok kölcsönös bizalma a legfontosabb ahhoz, hogy jó hangulat alakulhasson ki. Május 7-én fejeződik be a bajnokság, addig igazi közös felkészülésről nem beszélhetünk — még akkor sem, ha ideszámítjuk a februári, franciák elleni barátságos mérkőzést is. A májusi bajnoki zárás után mindenki öt nap szabadságot kap, aztán a Comói tó partján találkozunk. Orvosi vizsgálat, egy barátságos mérkőzés, majd 21-én repülünk át az Óceánon.

— Akad-e problémája?

— Igen, de még milyenek! El kell ugyanis dönteni, hogy kik játszhatják majd a várható főszerepeket a csapaton belül és ez nem kis gond. Jelenleg ugyanis majd minden egyes helyre több azonos képességű labdarúgó pályázik. Segítőtársammal, Anzeglio Vicinivel döntök majd ez ügyben — az biztos, hogy valamenynyi jelöltet alaposan megfigyelünk és kiértékelünk. A válogatott gerincét a két torinói klub, a Juventus és a Torino jelenti, de e mellett még soksok más megoldás is kínálkozik.

— Milyen alapelgondolással indulnak majd Argentínába?

— A legfontosabb: a labda többet fusson, mint a játékosok. Ehhez azonban az kell, hogy mindenki pontosan tudja ne csak a maga, hanem összes társának feladatát is. Bizonyos, hogy a számunkra jól bevált 4—3—3 vagy 4—2—4 rendszerén nem változtatunk. Az ellenfelek úgy vélik, hogy ez alapjában véve védekező stílust jelent, de remélhetőleg meg tudjuk majd győzni

quadra Azzurra, 1977 őszén. A tizenegy
obb olasz labdarúgó (hátsó sor, balról):
etti, Zoff, Antognoni, Bellugi, Gentile,
isio, (első sor, balról): Capello,
chetti, Pulici, Savoldi, Rocca

mi mindent elbír egy legény, ha
llkakasos mezben játszik? Rio, a védelem
yik legjobbja: rögzítőkötéssel az orrán

házigazdák góloskedvű csatársora (balról):
ouseman, Ardiles, Luque, Villa, Ortiz.
középcsatár Luque 1977 februárjában
t gólt lőtt Gujdárnak...

a világot, hogy ez a góllövésre is kitűnően alkalmas.

— Lát-e valami jelentős különbséget Dél-Amerika és Európa labdarúgása között?

— Ideát az első az eredmény, még ha azt verejtékes mérkőzésen is sikerül csak kivívni. A dél-amerikai játékosoknak azonban ez nem elég: őket a közönség, a közhangulat szinte kényszeríti, hogy látványossággal is szolgáljanak.

— Járt Argentínában, milyen tapasztalatokat szerzett?

— Elsősorban a hosszú repülőutak és az időjárás változásai okozhatnak gondot az európaiaknak. Rövid ottlétem során Córdobában negyven fok meleg volt, a repülőút után viszont néhány óra múlva Mar del Platában már csak tizenkét fokos hőmérséklet fogadott.

A „GALL KAKAS”

Senki sem álmodik a húsz esztendővel ezelőtti szereplés megismétléséről, de január 14-e után már a csoportból való továbbjutás is álomnak tűnik sok francia számára.

A bajnokság január 7-től május 2-ig tart, majd ezt követően pont kerül a kupasorozat végére is: május 5-én és 9-én lesznek az elődöntők, 13-án a finálé. Két nappal később kerül hivatalos formában nyilvánosságra, kik lépnek majd pályára a gallkakasos mezben a világbajnokságon. Hidalgo azonban nem sokat ad a formalitásra, ő már most felsorolja a maga embereit:

— a kapuban Bertrand-Demanes,

— a védelemben Janvion, Tousseau, Lopez, Tresor, Rio és Bosis,

— a középpályán Michel, Guillou, Bathenay és Platini,

— a csatársorban Rocheteau, Dalger, Six, Lacombe és Soler.

Ez annyi meg annyi, hogy összesen tizenhét. Tizennyolcadiknak a négyhónapos sérülése után január végén visszatért Sahnoun számít, kérdés azonban, hogy műtött lába hogyan bírja a terhelést.

Ami a terhelést illeti, Platiniék éppenséggel nem vattába csomagolva töltik a hónapokat. Négy válogatott találkozóra került, illetve kerül sor. Két ellenfél kifejezetten könnyűnek tűnik (Portugália és Irán), a másik kettő viszont... Két világbajnok, két mostani világbajnoki esélyes: Olaszország, Brazília! Különösen a február 8-i nápolyi találkozó volt érdekes, hisz ez akár előrehozott csoportmérkőzésnek is beillett. Már tavaly ősszel lekötötték az időpontot és ezen a sorsolás után sem változtattak. Hidalgo azt mondta, kemény harcban edződik az igazi labdarúgó, Bearzot meg örült, hogy a hazai környezet adta pszichológiai előnnyel indulva fiai pszichológiai előnyt szerezhetnek a Mar del Plata-i összecsapásra.

Franciaország védi határait és klasszisait: Michel Platini 1979 júniusáig érvényes szerződést írt alá csapatánál, így változatlanul a Nancy középcsapatában játszik Európa 1977. évi második legjobbja. A spanyolok is hívták, Amerikából dollárszázezreket kínáltak, de ő marad.

Hidalgo: — Ez az első győzelmünk. Mert önmagában ez is bizonyítja, hogy a játékosoknak nem a prémium lesz a fontos júniusban, hanem hogy méltón képviseljék hazájukat.

A házigazdák

Menotti február 15-én találkozott először játékosaival, Mar del Plata közelében, egy csendes üdülőben. Sok öröme azonban nem volt benne. Ki a térdét tapogatta, ki a lábát borogatta, ki idegesen vitatkozott társaival. Érthető: a bajnokság az utolsó szakaszába érkezett és minden egyes győzelem élet-halál kérdése.

Hogy miért, arra az argentin bajnokság különleges rendszerében lelhetjük a magyarázatot. Nincs a világon még egy hasonló nagyszabású sorozat. Hiszen nem tizenhat csapat (mint Olaszországban), nem húsz (mint például Franciaországban) vagy épp huszonkettő (mint Angliában) — hanem harminckettő küzd a pontokért. Ráadásul fura módon a kiírás egyesíti magában a bajnokságokra jellemző körmérkőzéses rendszert és a kupaküzdelmeknél szokásos kieséses formát. Négy nyolcas csoportban előbb oda-visszavágó alapon, körmérkőzésben játszanak az egyletek, aztán a csoportelsők már kieséses rendszerben találkoznak egymással. Legalábbis az elődöntőben, mert a döntő már csak egy mérkőzést jelent.

Erre mondják: a kevesebb több lenne. Mert végül is hiába harminckét csapatot vonultat fel a mezőny, a győztes mérkőzésszáma végül is tizenhét csupán. Vagyis a bajnokság önmagában nem szolgál igazi próbatételül. Az utazások viszont óriási terhet jelentenek: Argentína területén jónéhány európai ország elférne, így a csapatok majd mindig úton vannak. Repülő, repülő, repülő: itt hideg van, ott forróság, a tengerparton esik az eső, az Andok lábánál szikkasztó a meleg.

A csoportok esélyesei: A. — Newells Old Boys Rosario, San Lorenzo de Almagro, B. — Estudiantes de La Plata, Boca Juniors, C. — Tallares Córdoba, D. — Independiente, Belgrado Córdoba.

Európából hárman térnek majd haza, hogy bizonyítsák: szülőföldjükről való távozásukban kizárólag az anyagiak játszottak szerepet. Wolff a Real Madridból, Kempes a Valenciából, Piazza pedig a St. Etienne társulatától válik meg néhány hétre. Azaz, Piazza esetében ez nem teljesen igaz. Hisz június 6-án találkozik legjobb barátjával, Dominique Rocheteau-val.

A zöld gyepen. Ekkor lesz ugyanis az argentin—francia mérkőzés.

És az eddigi érdekazonosság helyett ezen a napon érdekellentét alakul majd ki a St. Etienne két játékosa között.

II. csoport

Június 1.	19.00	Buenos Aires	NSZK—Lengyelország
Június 2.	20.45	Rosario	Tunézia—Mexikó
Június 6.	20.45	Rosario	Lengyelország—Tunézia
	20.45	Córdoba	Mexikó—NSZK
Június 10.	20.45	Rosario	Mexikó—Lengyelország
	20.45	Córdoba	Tunézia—NSZK

Erről mondták...

Jacek Gmoch: – Az NSZK-val kezdünk, ez a lehető legjobb. Legalább tudjuk, mit tudunk...

Helmut Schön: – Tapasztalatom szerint a gyengébb ellenfelek ellen nehezebben lendül bele a csapat. Most mindenki tudja, mi múlik az első találkozón. A sorsolás számunkra lehetett volna rosszabb is, tehát semmi okom a panaszkodásra.

A tunéziai szövetség elnöke, **Slim Aloulou:** – Nem vagyunk teljesen esélytelenek, szerintem mindenki túlzottan alábecsül bennünket. A mexikóiak elleni győzelemre mindenesetre számítok.

Guillermo Canedo, aki ugyanezen tisztséget viseli Mexikóban: – Fiatal csapatunkkal reménykedhetünk az NSZK mögötti második hely megszerzésében.

Breitner helyén játszik, vagy Bonhof régi feladatát tölti be: ki így, ki úgy értelmezi Bernhard Dietz hátvédfeladatát. Ami biztos: az MSV Duisburg védője sziklaszilárd és határozott

Röviden

● Lengyelország

2 VB-szereplés (1938, 1974). Legjobb eredmény: harmadik helyezés 1974-ben. Az összesítésben 8 VB-mérkőzés, 12 pont, 21:11-es gólarány. Portugália, Dánia és Ciprus válogatottja volt az ellenfél a selejtezőkben. Szövetségi kapitány: Jacek Gmoch

● NSZK

8 VB-szereplés (ebből az első kettő (1934, 1938) természetesen Németország-néven. A továbbiak: 1954, 1958, 1962, 1966, 1970, 1974. Legjobb eredmény: világbajnoki győzelem 1954-ben és 1974-ben, második hely 1966-ban, harmadik hely (Németország) 1934-ben és (NSZK) 1970-ben. Összesítve 41 VB-mérkőzés, 59 pont, 100: 63-as gólarány. A világbajnoki cím védőjeként automatikusan tagja a tizenhatos mezőnynek. Szövetségi kapitány: Helmut Schön

● Tunézia

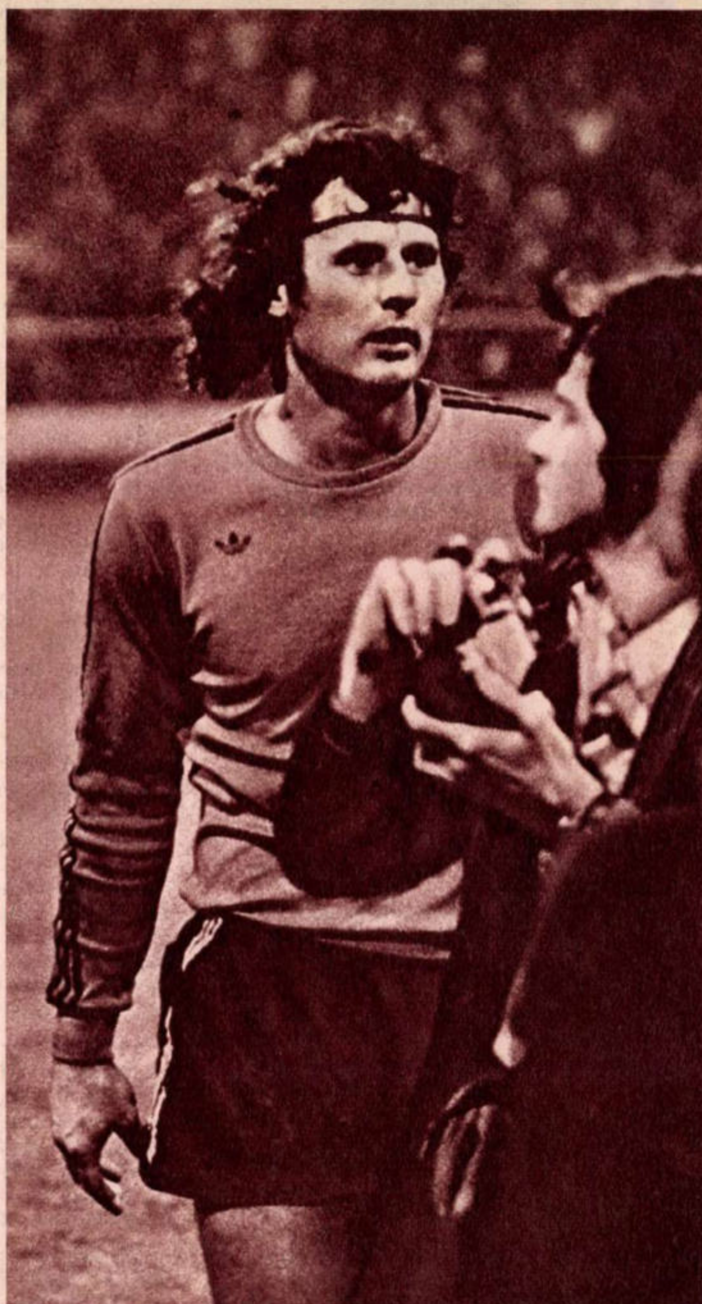
Ez az első VB-szereplése, Afrika képviselőjeként került tovább (Marokkó, Algéria, Guinea, Nigéria és Egyiptom voltak ellenfelei). Szövetségi kapitány: Magid Chetali

● Mexikó

7 VB-szereplés (1930, 1950, 1954, 1958, 1962, 1966, 1970). Legjobb eredmény: a negyeddöntőben való szereplés, házigazdaként, 1970-ben. Az összesítésben 12 VB-mérkőzés, 10 pont és 19:50-es gólarány szerepel. Az észak- és közép-amerikai selejtezők legjobbjaként jutott Argentínába, az Egyesült Államokkal, Kanadával, Haitivel, El Salvadorral, Guatemalával és Surinammal vívott mérkőzések után. Szövetségi kapitány: José Antonio Roca

Egymás ellen

Lengyelország—NSZK	0:1 (1974 VB)
NSZK—Lengyelország	1:0 (1974 VB)

Jan Tomaszewski. Ennyi ugye elég? Ki ne tudná, mit tud a jegenyetermetű lengyel kapus?

1974-hez hasonlóan...?

Így vagy úgy: Helmut Schön utolsó világbajnoki programját állítja össze. Udo Jürgens a maga módján mindenesetre mindent megtesz a sikerért...

Helmut Schön ugyanis idén mindenképpen búcsúzik tisztétől. Így vagy úgy: szándékán semmi nem változtathat. Világbajnok lesz csapata avagy netán búcsúzik a csoportküzdelmek után — az biztos, hogy ő búcsúzik. 1966 második, 1970 harmadik és 1974 első helye után 1978? Persze, ki hinné, hogy Mexikó és Tunézia búcsúra kényszeríthetné az NSZK-t?

Udo Jürgens mindenesetre bizakodó. Ő szerezte a zenét és ő írta a szöveget is, ő irányította Vogtsot és társait, hogy miként énekeljenek és daloljanak. Merthogy az 1974-es lemezsikeren felbuzdulva, a válogatott most is mikrofon elé állt és eldanolta a maga nótáját. A labdarúgás az életem — ez volt 1974 világbajnokainak slágere és száznyolcvanezer lemez fogyott el e címmel. A mostani felvételből bármilyen eladási tétel kerekedik, minden egyes darab után két és fél márka gazdagítja — az amúgy sem szegényeskedő — szövetséget.

Persze, mindenki tudja (nem kell ehhez disc-jockey-nak lenni), hogy a siker mégsem a dallamon és a hangszerelésen múlik. Hanem azon, hogy a pályán .. Schön mindenesetre az összes szövetségi kapitány közül alighanem a legkönnyebb helyzetben van. Hisz saját bevallása szerint mindössze két hely betöltése kérdéses. Flohe (1. FC Köln) és Bonhof (Borussia Mönchengladbach) mellett ki lesz a harmadik középpályás? És a két Schalke-csatár, Abramczyk és Fischer mellett a balszélről indulva kinek lesz feladata az ellenfél kapujának bevétele?

Szerkezeti problémák

A bajnokság valamennyi országban érthetően idomul a válogatott felkészülési rendjéhez, de sehol sem annyira, mint Lengyelországban. Igaz, Jacek Gmoch már másfél esztendeje a tervezéssel törődhet. Nem volt más gondja, hisz a nálánál nem sokkal fiatalabb játékosok — hisz ő például Deynával még együtt focizott — a selejtezők során mindhárom ellenféltől elhozták a két pontot. Három győzelem idegenben, ez nem kis dolog a selejtezőkben. Portugália, Dánia, Ciprus, bárki bármit is mond, a hat pont az hat pont. Idegenben: száz százalék.

1977 vége felé már 1978-at írtak a lengyelek. Már annyiban, hogy az 1978-as tavaszi idényből négy fordulót áthoztak 1977 telére. A február 26-i folytatás is „sűrű" volt, hisz márciusban hat forduló követte gyors egymásutánban egymást, május 2-án ér véget a pontvadászat. Öt nap a válogatottnak van fenntartva. Március 22-én Luxemburg, április 5-én Görögország, április 12-én Írország az ellenfél. E hónapban két szabad terminusa van Gmochnak: 23-án és 26-án játszana, csakhogy épp még nincs ellenfél.

Akárhogy is lesz április végén, Jacek Gmochnak meg kell oldania néhány kérdést. Például...

Például, hogy helyet adjon-e Gorgonnak? A Legia Varsó daliás termetű védője ugyanis állandó téma. Eltiltás, fegyelmi, sikeres visszatérés. Újabb fegyelmi, újabb eltiltás, majd újabb nagyszerű játék. Időközben a helyén kipróbált Maculewicz, Wieczorek és Kasperczak sorra hibázik és egyik gólt kapja a másik után a csapat, mindig az ő hibájukból. Tehát: Gorgon?

És Kasperczak és Deyna mellett Masztaler-e az a játékos, aki a középpályán pótolni tudja Maszczykot?

És ki legyen a balhátvéd? Boguszewicz, Maculewicz vagy Rudy?

És elől Lato és Szarmach mellett ki játsszon harmadikként? Mert Gadochát nem sikerült pótolni, a helyetteséül számontartott Terlecki csak halvány árnyéka a gyors lábú balszélsőnek...

És nem volna-e helyesebb a 4—4—2-es formációt választani, amikor középpályásban bővelkedik, viszont csatárban szűkölködik a válogatott?

És a támadó stílusban focizó társulat szerkezeti felépítésében nem következik-e be törés, ha elöl csak két csatár, viszont a középpályán négy szorgalmas labdarúgó lesz?

A végleges válaszokat mindenesetre Argentína adja majd meg. A helyzeti előny viszont adott: senki sem reméli a legutóbbi harmadik hely megismétlését, a legjobb nyolc közé jutás a közvetlen cél. És a helyzet máris adott: az NSZK mellett Tunézia és Mexikó az ellenfél a nyolc közé jutásért vívandó mérkőzéseken...

Hírek a világbajnokokról

— A februári Anglia és a márciusi Szovjetunió elleni találkozó után még két barátságos mérkőzés szerepel a műsorban. Április 5-én Hamburgban Brazília vendégeskedett, majd két hét múlva Stockholmban az NSZK válogatottjára várt ugyanezen szerepkör, a svédekkel szemben.

— Akárcsak legutóbb, úgy ezúttal is Malente sportiskolája lesz a keret főhadiszállása. Májusban kétszer egy hetet töltenek itt Bonhofék, május 23-án repülnek Argentínába.

— A szövetség minden egyes esetben „kárpótlást" fizet az egyesületeknek, amikor egy-egy játékos a válogatottban szerepel. Ez általában (alkalmanként, játékosonként) 3000 márkát jelent, a világbajnokságon azonban ez 5000 márka lesz. És az összeg független attól, hogy a labdarúgó játszik-e vagy sem: a lényeg az, hogy a szövetség „érdekében" áll készenlétben.

— Gerd Müller a Werder Bremen elleni bajnoki mérkőzésen (3:1 a Bayern javára) 350. bajnoki gólját szerezte. Egyedülálló csúcs ez, aligha éri őt utól bárki is. Megkérdezték; ha felkérnék a világbajnokságon való szereplésre, vállalná-e? Válasza: — Nem. Megmondtam, hogy többé nem játszom a válogatottban. Remélem, hogy Klaus Fischer jól játszik majd középcsatárként.

— Ügyvédje ügyessége révén Sepp Maier nyolc hónapon át húzta-halasztotta ügyét, mígnem a düsseldorfi bíróság ítéletet nem hozott. Ittas vezetés: tizenötezer márka pénzbüntetés, egyhónapos jogosítvány-bevonás. Overath búcsúmérkőzése után, még tavaly májusban hajtott keresztül Maier egy tilos jelzésen. Járőr, szonda, véralkohol, 1,19 ezrelék. Amikor az igazoltatásnál nevét és lakcímét kérdezték, a sokszoros válogatott kapus magabiztos volt: — Maier, NSZK... ennyi elég — mondta...

Tunézia legjobbja

Afrikában az Év Játékosa: Tarak Diab.

Minthogy hazájában nem csak sportágának legjobbja, hanem egyben az Év Sportolója is, hát nem kétséges — Tarak Diab labdarúgó. Merthogy Tunézia válogatottja most első alkalommal... de hát ezt már mindenki tudja.

Diab huszonhárom esztendős, az Espérance Tunisz középpályása, tízszer szerepelt a nemzeti tizenegyben. Középpályás és elsősorban a világbajnoki selejtezőkön nyújtott teljesítménye révén érdemelte ki a kontinens-elsőséget.

Könnyed léptekkel

Hazai környezetben játszotta a selejtező-torna mérkőzéseit a mexikói csapat, de ha az öt mérkőzésen nem háromszáznyolcvanezer honfitársuk segíti őket szurkolásukkal, hanem mondjuk Alaszkában a rénszarvastenyésztők jelenléte mellett fociznak, akkor sem lehetett volna gondjuk.

Haiti, Surinam, Kanada, Guatemala és El Salvador voltak az ellenfelek. Tíz pont, 20:5-ös gólarány.

Tulajdonképpen csak a legutóbbi világbajnokságon szerepelt — és az akkori selejtezőkben épp Mexikót megelőző — Haiti volt az egyetlen, valamirevaló ellenfél. Viszont ez volt mindjárt az első mérkőzés is. 4:1. Victor Rangel egymaga intézte el a dolgot, a huszesztendős csatár csak a második félidőben lépett a pályára, de egymaga há-

A világbajnokok leendő utódai? E tizenegy játékosból csak négy szerepelt négy esztendővel korábban is a válogatottban. Az NSZK legénysége (balról jobbra): Abramczyk, Fischer, Beer, Dietz, Volkert, Bonhof, Hölzenbein, Kaltz, Rüssmann, Maier és a csapatkapitány Vogts

rom gólt szerzett. A további találkozók már csupán formaságot jelentettek, csak az volt a kérdés, ki rúgja a legtöbb gólt.

Ami ennek ellenére mégis némi gondot okoz José Antonio Rocának, a szövetségi kapitánynak, hogy: minden egyes alkalommal összehozott a védelem egy-egy gólt. És ez gond, mert a védelemben játszanak a legtapasztaltabb legények: Castrejón kapus harminc éves, a Nájera—Ramos—Gómez—Ayala védősor legfiatalabb tagja is huszonhat esztendős. És Vasquez Ayala a csapatkapitány is és mégsem mennek úgy a dolgok, ahogy kellenének...

Elöl viszont annál inkább. Leonardo Cuéllar irányítja a pálya közepéről a fiatalokat. A jobbszélső Ortega szédületesen cselez, a balszélső Hugo Sanchez — aki tizennyolc esztendejével a csapat legfiatalabbja — lendületes. És persze, Victor Rangel. Az FC Universidad labdarúgója, „nino de oro" a beceneve, mert „aranyat" ér a fiú, annyi szent.

A bajnok Universidad mellett a bajnoki második Universidad Guadalajara és a mexikóvárosi FC America adja a legtöbb játékost a válogatottnak. Az 1977-es selejtezőtornán elért siker szép ajándék volt a szövetség ötvenéves fennállásának ünnepségére.

Hogy megünneplik-e az ötvenegyediket, az az NSZK-n és Lengyelországon múlik.

És Helmut Schön az ő kapitányuk. A nemzetközi szaktekintélyek közül is jelenleg a legnagyobb tekintélyű Helmut Schön (középen). Negyedik világbajnoksága lesz 1978-ban, az eddigi hármon mindig az első három hely valamelyikét érte el csapatával

Tunézia válogatottja (álló sor, balról): Gasmi, Dhouib, Kaabi, Gommidh, Kamel és Attouga, (első sor, balról): Tarek, Agrebi, Akid, Temime, Limam

Az 1974-es világbajnokság egyik érdekes pillanata, a Lengyelország—Svédország 1:0-ás mérkőzésről, a középdöntőből. Barreto uruguayi játékvezető sárga lappal figyelmezteti Szarmachot, aki szerinte tetteti a sérülést és időt húz. A lengyel jobbszélső, Lato mindenesetre közbelép: máris talpra segíti társát

III. csoport

Június 3.	17.45	Buenos Aires	Spanyolország—Ausztria
	17.45	Mar del Plata	Svédország—Brazília
Június 7.	17.45	Buenos Aires	Ausztria—Svédország
	17.45	Mar del Plata	Brazília—Spanyolország
Június 11.	17.45	Buenos Aires	Svédország—Spanyolország
	17.45	Mar del Plata	Brazília—Ausztria

Erről mondták…

Joao Havelange: – Nem kétséges, valamennyi résztvevő közül az NSZK-nak a legkedvezőbb a sorsolás.

Max Merkel, az osztrák szövetség technikai vezetője: – Nincs valami túl sok esélyünk, hisz a brazilok és a spanyolok gyakorlatilag otthon játszanak.

Helmut Senekowitsch: – Az európai mezőnyt, tehát ellenfeleinket is jól ismerjük, a brazilokkal pedig két alkalommal is döntetlenre végeztünk. Úgy vélem, meglepetés születhet.

Georg Ericsson: – Brazília az elsőszámú esélyes, a másik három csapat harcol majd a továbbjutásért.

Santiago Bernabeu, a Real Madrid elnöke: – Kubala csapatát elég erősnek tartom ahhoz, hogy tovább kerüljön e társaságból. Brazília nem olyan erős, mint egy esztendeje, a két másik ellenfelet pedig le tudjuk győzni.

Röviden

● Ausztria

3 VB-szereplés (1934 1954, 1958 – 1938-ban kivívta ugyan a részvétel jogát, de az Anschluss miatt már nem szerepelhetett önálló nemzeti válogatottal). Legjobb eredménye: harmadik hely 1954-ben. Az összesítés: 12 VB-mérkőzés, 13 pont, 26:26 gólarány. A mostani selejtezőkben az NDK, Málta és Törökország volt az ellenfél. Szövetségi kapitány: Helmut Senekowitsch

● Spanyolország

4 VB-szereplés (1934, 1950, 1958, 1966). Legjobb eredménye: negyedik helyezés 1950-ben. Összesítve: 15 VB-mérkőzés, 14 pont, 20:23-as gólarány. A selejtezők során Jugoszláviával és Romániával szerepelt egy csoportban. Szövetségi kapitány: Ladislao Kubala

● Svédország

6 VB-szereplés (1934, 1938, 1950, 1958, 1970, 1974). Legjobb eredménye: ezüstérem 1958-ban, hazai környezetben. Az összesítésben 25 VB-mérkőzés, 27 pont, 47:43-as gólarány. Most Svájccal és Norvégiával szerepelt egy csoportban. Szövetségi kapitány: Georg Ericsson

● Brazília

10 VB-szereplés, vagyis a brazilok az összes eddigi világbajnokságon – ez egyedülálló teljesítmény – részt vettek. Az évszámokat most mellőzzük, 1930-tól 1974-ig... ennyi elég. Legjobb eredmény: 1958, 1962, 1970, három világbajnokság és ezzel a Rimet Kupa végleges birtokosaivá váltak. Az összesítésben 45 VB-mérkőzés, 65 pont, 10:53-as gólarány. A mostani világbajnokság előtt a selejtezőkben Paraguay, Kolumbia, majd Peru és Bolívia volt ellenfelük. Szövetségi kapitány: Claudio Coutinho

Egymás ellen

Ausztria—Brazília	0:3 (1958 VB)
Svédország	2:3 (1974 VB-selejtező)
	2:0 (1974 VB-selejtező)
	1:2 (1974 VB-selejtező)
Spanyolország—Brazília	3:1 (1934 VB)
	1:6 (1950 VB)
	1:2 (1962 VB)
Svédország	1:3 (1950 VB)
Svédország—Ausztria	3:2 (1974 VB-selejtező)
	0:2 (1974 VB-selejtező)
	2:1 (1974 VB-selejtező)
Spanyolország	3:1 (1950 VB)
Brazília	2:4 (1938 VB, 3. helyért)
	1:7 (1950 VB)
	2:5 (1958 VB, döntő)
Brazília—Ausztria	3:0 (1958 VB)
Spanyolország	1:3 (1934 VB)
	6:1 (1950 VB)
	2:1 (1962 VB)
Svédország	4:2 (1938 VB, 3. helyért)
	7:1 (1950 VB)
	5:2 (1958 VB, döntő)

Akiért 1974 őszén, a világbajnokság után sok-sok európai nagyegyesület versengett: Francesco Marinho

Edzéskép Rióból: balról Rivelino, mellette Toninho Cerezzo. Ő azért érdekes, mert Coutinho véleménye szerint e fiú a jelenlegi legjobb brazil labdarúgó!

Tisztelt Vásárlónk!

A Budapest Csokoládégyár új terméke
a TORTAKRÉM
mogyoróízzel készül.

1978-ban a választék kávé-, kakaó- és narancsízzel bővül.

A jelenlegi állapotban is fogyasztható — például vajas kenyérre kenve —, de néhány perces munkával többféle kitűnő édesség készíthető a krém felhasználásával.

Ezek közül az alábbiakat ajánljuk:

1. **Tortát más anyag hozzáadása nélkül is készíthetünk a tortalapok megtöltésével.**
   Ajánlatos azonban ízlés szerinti mennyiségű porcukor és vaj vagy margarin hozzáadásával habverővel fellazítani a krémet, majd azt rákenni a tortalapra.
2. **Mogyoróturmixot úgy készíthetünk, hogy 3—5 dkg krémet 2,5 deciliter (25—30 °C hőmérsékletű) tejjel turmixgépben összekeverünk.**
3. **Mogyoróhabot is készíthetünk a mogyoróturmixból habszifonban.**

A krém 20 °C körüli hőmérsékleten megfelelően lágy állagú, ezért a fenti műveletek könnyen végezhetők.

Kérjük, fogyassza és élvezze termékeinket!

Magyar Édesipar Budapest Csokoládégyár

ÖN IS KÉRJEN SZÓT

Írja meg észrevételeit, közérdekű javaslatait a

MAGYAR HÍRLAP

SZERKESZTŐSÉGÉNEK

1393 BUDAPEST PF. 305

Mindegy, hogy hol?

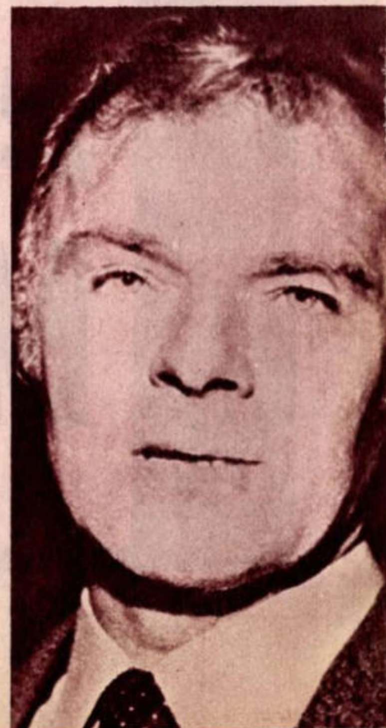
November 30-án Kubala László negyvenkettedik alkalommal ült a spanyol válogatott kispadján. 1969–1976 mérlege: 22 győzelem, 14 döntetlen, 6 vereség. És hogy a belgrádi egygólos vendéggyőzelem nem a véletlen műve, azt bizonyítja a spanyolok másik érdekes adata – eddig kilenc mérkőzést játszottak Jugoszláviával és mindössze egyetlen alkalommal szenvedtek vereséget. Igaz, az az egyetlen... Mert 1974 februárjában Frankfurtban 1:0-ra kikaptak és Katalinszkijnek a 13. percben elért gólja azt jelentette: nem Spanyolország, hanem Jugoszlávia szerepel 1974 világbajnokságán.

A visszavágás aztán most fényességesen sikerült: idegenben győztek Juanitóék és létfontosságú győzelmet szereztek.

Világos: Kubala szerződését meghosszabbították, további két évre. Minden esztendő 5,2 millió pezetát jelent, mármint alapfizetésben. Mert az argentínai szereplés joga hárommillió pezetás prémiumot jelentett.

1977 mérkőzései: 1:0 Írország ellen, 1:1-es döntetlen a magyar csapattal, 1:0-ás vereség Bukarestben a románokkal vívott VB-selejtezőn, 2:1 Svájc-

A négy évvel korábbi, harmadik helyet eldöntő mérkőzés: Brazília–Lengyelország 1:0. Rivelino (balról) mintha csak megadná magát a lengyelek lendülete láttán... A háttérben Gadocha, a labda bűvölője Deyna

Kubala, a spanyolok szövetségi kapitánya

Ralf Edström: hazatért Hollandiából, de változatlanul ő a svédek legjobb középcsatára. Feltéve persze, ha sérülés nem akadályozza

ban, 2:0-ás győzelem Madridban a románok elleni VB-selejtezőn, majd 1:0 Belgrádban. Úgy tűnik, teljesen mindegy, hogy idegenben vagy odahaza játszik e a társaság. És ez: nem akármilyen előny lehet júniusban.

Edström — igen, Sandberg — nem

A sorsolás előtt csak egy kívánalma lett volna Georg Ericssonnak — már persze ha megkérdezték volna, mily ellenfeleket kíván fiainak.

Az egyetlen kívánság: csak ne az első csoportba...

Ha mégegyszer kíván-

Az 1977 októberi, budapesti magyar—svéd 3:0-ás találkozóról: a svédek védelmének középpontjában Nyilasi

hatna valami hasonlót, akkor viszont bizonyosan azt mondaná: csak ne a harmadik csoportba...

1974-ben Bulgária, Hollandia és Uruguay volt az ellenfél és Edströmék probléma nélkül, némely esetben sziporkázó játékot mutatva kerültek a középdöntőbe. Csakhogy akkor — mondják a svédek — a teljesítményt meghatározó öt játékos szerencsésen egyesítette magában a fiatalságot és a tapasztalatot, a lendületet és az érettséget, a robbanó tettvágyat és az érett megfontoltságot. Fiatal volt a kapus, Ronnie Hellström: aki oly jó formában védett, hogy azóta is a Kaiserslautern portása. Fiatal volt a két előretolt csatár, a hosszúranőtt Edström és a szemfüles Sandberg — az utóbbi szintén három évet töltött a Kaiserslauternnél. A középpályán viszont két rutinos róka, Ove Grahn és Bo Larsson osztogatott: ők voltak azok, akik „arcot" adtak a többiek játékához.

Igen, de ebből a csapatból, ebből az öt játékosból már csak legfeljebb kettőre számíthat a kapitány — azaz másfélre. Mert Edström térdsérülései oly gyakorisággal követik egymást, hogy régebbi produkciójának jó, ha felére képes ma. Marad Hellström. Mert Bo Larsson már csak klubjában, a Malmőben focizik; Grahn a másodligás mezőnyben már visszavonulását készíti elő. Sandberg pedig — szintén térdsérülése miatt — már vissza is vonult.

A tavaszi műsor az egyetlen biztos a felkészülés tervezetében, mert a jelenleg külföldön játszók szabaddá tétele ügyében még most is tartanak a tárgyalások.

Január 28—29-én Solna városában afféle fejtágítóval kezdte a munkát Ericsson: elmondta, mit akar, mit vár és a játékosok is elmondták, ők hogyan gondolják a dolgot. Február utolsó és március első hetében Marbellán, a kellemes mediterrán klímában készült a keret és néhány egyesületi társulat ellen edzőmérkőzést is játszott.

Április 4.: idegenben barátságos mérkőzés az NDK-val.

Április 8.: indul a — nem őszi-tavaszi, hanem tavaszi-őszi rendszerű — nemzeti bajnokság.

Április 19.: Stockholmban barátságos találkozó az NSZK-val. Legalább edződnek a fiúk...

Május 16—22.: stockholmi edzőtábor.

Május 22.: Stockholmban fogadják Csehszlovákiát.

Május 25.: indul a különgép Stockholmból...

Zagalo „árnyéka"

Karácsonykor időzített bombaként robbant a hír: Mario Jorge Lobo Zagalo hazatért. Ráadásul nem csak mint Kuwaitban meggazdagodott brazil állampolgár, hanem mint új szerződéssel bíró edző.

Bár a riói Botafogo tizennyolc egymást követő bajnoki mérkőzésen veretlen maradt, Danilo Alves szakmai tudását mégis kifogásolta a vezetőség. Alves ment, Zagalo pedig jött. Mit jött? Repült.

Boldogan és kiengesztelődve. Mert hiába volt játékosként kétszer tagja a világbajnok gárdának, hiába vezette 1970-ben edzőként világbajnokságra Braziliát, az NSZK-beli negyedik helyezés után gyorsan és érzelgősségtől mentesen váltak meg tőle. Három év Kuwaitban. Óriási anyagi előnyökkel, villával, teljes személyzettel, Rolls Royce kocsival. Gond nélkül. Ugyan ki vonta volna őt felelősségre, hogy Kuwait nem lett első a világbajnoki selejtező csoportjában? Ugyan ki feddné meg őt, amiért kihagyta az egyik védőt és másikat válogatott helyette? Ugyan ki kritizálná, amiért csapata nem győzte le az olaszokat? Nem, ezt senki nem várta tőle. Csak azt, hogy hírével népszerűsítse a labdarúgást az olajországban. És hogy néhány gyakorlati tanáccsal segítse a fiúkat: hogyan vegyék le a labdát, ha azt magasan ívelik be a kapu elé.

A brazil nemzeti tizenegyet persze Claudio Coutinho vezeti. Legalábbis: most még. Mert 1970-ben is, néhány hónappal a mexikói focieserény előtt még Joao Saldanha volt a kapitány. Aztán egy-két váratlan eredmény és aztán következett Zagalo.

Áprilisban Európába jön a csapat, Anglia, Franciaország és az NSZK ellen játszanak. Egy-két váratlan eredmény és...?

Zagalo hazatért. A Botafogo a szűkebb hazája: hat évet játszott a fekete-fehér csíkos mezben, visszavonulása után itt kezdte meg edzői pályáját az ifjúságiaknál, majd 1971-ben az első csapattal a bajnoki döntőbe került.

Egy-két váratlan eredmény és a válogatotthoz is visszatér?

Derűlátás — kényszerből?

Túlkerülve az első indulatokon és a spanyol—brazil—svéd hármas okozta meglepetésen, egyre inkább bizakodóbb a hangulat Bécsben. Helmut Senekowitsch már odáig jutott, hogy ki is mondta: — Ha olyan formában játszik majd a csapat, mint az NDK elleni két, sorsdöntő selejtezőn, akár a csoportelsőséget is elérhetjük. Mostani ellenfeleink ugyan erősek, viszont stílusuk kedvező számunkra. A brazilokkal háromszor is játszottunk már döntetlenre, a svédek sem olyan erősek, mint négy éve.

A játékosok is nyakig a boldogságban — mármint afelett érzett boldogságukban, hogy ott lehetnek Argentínában — úsznak és bőségesen nyilatkoznak. Mindenki optimista, Konciliától kezdve Kranklig derűsek. Csak egy nem az közülök, éspedig épp a legtapasztaltabb. Josef Hickersberger, a Fortuna Düsseldorf „légiósa". — Mindenki úgy véli, hogy tulajdonképpen már a legjobb nyolc között vagyunk. Ha azonban nem így lesz, akkor következik a letörés, a csalódás, a letargia. Féltem társaimat, épp ettől féltem. És nem csak én: düsseldorfi játékosbarátaim is azt mondták, hogy rendkívül erős ellenfeleket kaptunk. A svédek ellen két alkalommal vesztettünk döntő helyzetben, a brazilok ellen még soha nem nyertünk és aki azt hiszi, hogy a spanyol védelem átjáróház...

Így vagy úgy: az előkészületek megkezdődtek.

Méghozzá nem is a pályán — hanem egy íróasztal mellett.

Fred Sinowatz oktatásügyi miniszter hozzájárult ahhoz, hogy „egyik jobbkeze", Dr. Hans Pusch hagyjon fel eddigi feladataival és minden idejét a válogatott ügyeinek szentelje.

Miről is van szó valójában? Arról, hogy Pusch doktor a lehető legjobban előkészítse a labdarúgók argentínai fogadtatását. Vagyis, hogy a rendező országban már eddig is szép számmal meglevő „Ausztria-klubok" — vagyis az idegenben élő, osztrák származásúak, vagy éppen mind a mai napig állampolgárságukat megőrzők — támogatását megnyerjék 1978 júniusára. Egyedül Buenos Airesben hatvanezer tagja van ezen egyleteknek. És ez négyszerese azon számnak, amely egy-egy bajnoki fordulóban, az élvonal összes meccsén mint szurkolósereg feljegyzésre kerül.

Dagmar Koller, a legnépszerűbb musical-énekes hamarosan átkel az óceánon, hogy jobbkedvre derítse honfitársait. Kiállítás nyílik az osztrák sport eredményeiről; a válogatott nagyméretű színes képe épp úgy tízezrével kerül ajándékozásra, mint a játékosok sztárfotóinak sorozata. Ajándéktárgyak, hanglemezek a „bécsi muzsikával", tablók, prospektusok, sportkönyvek: mázsaszámra csomagolják már most mindezt, hogy „odaát" örömet okozzon a honfiaknak.

És hogy a szállás Buenos Aires közelében, épp egy szakszervezeti üdülőben lesz? Ez sem véletlen, hisz az osztrák labdarúgó szövetség elnöke, Sekanina mellesleg a fémipari munkások egyik ismert vezetője...

Persze, Senekowitsch is dolgozik, tehát a szakmai vezetés sem tétlenkedik.

A kapitány mondja: — Nem mindegy, hogy milyen csapatokkal játszunk tavasszal. Szeretném, ha az olaszokkal és a törökökkel való tárgyalásaink eredményre vezetnének. Az előbbi csapattal szemben valósan le tudnánk mérni tudásunkat, a törökök viszont könnyedebb és vállalkozóbb szellemű játékot tennének lehetővé...

Egy probléma van csupán, azaz az ellenfélkeresés mellett egy személyi kérdést kell mihamarább eldönteni. Ki legyen a második számú kapus? Az innsbrucki Friedl Koncilia helye biztos, de ki legyen a tartalék? Az Admira Wacker tapasztalt kapusa, Fleischmann ősszel gyengélkedett — viszont az Austria bravúrokra képes játékosa, Baumgartner mindössze húszéves, mindenféle nemzetközi tapasztalat nélkül.

Pár szó a Chinoinról

Véleményünk szerint — különösen, ha egy nagy múltú gyárról van szó — hasznos a leendő ipari tanulókkal a szakma szépségein, nehézségein, kereseti lehetőségein kívül ismertetni a gyár történetét, mert ha büszkék lehetnek tanuló-, illetve jövőbeli munkahelyükre, szívesebben dolgoznak, tanulnak, hogy esetleg ők is öregbítsék a már megszerzett jó hírnevet. **A CHINOIN GYÁR** igen sok ipari tanulót képez ki és foglalkoztat tovább különféle szakmákban. A jelentkezőkkel részletesen ismertetjük a gyár múltját és jelenét. A több mint 60 éves múltú gyárról írta dr. Issekutz Béla egyetemi tanár, akadémikus: „Bebizonyosodott, hogy helyes volt a gyár alapítóinak az a nézete, hogy csak az a gyógyszeripar fejlődhet szabadon, amely széles körű és elmélyült tudományos kutatásokra támaszkodik...” — „Szilárd meggyőződésem, hogy ezek a kiváló kutatók — a népgazdaságunk nyújtotta, úgyszólván korlátlan lehetőségek tökéletes kihasználásával, a fél évszázad nehéz küzdelmeivel szerzett tapasztalatokra támaszkodva — gyógyszeriparunk minden reményüket felülmúló fejlődését és virágzását tudják elérni.”

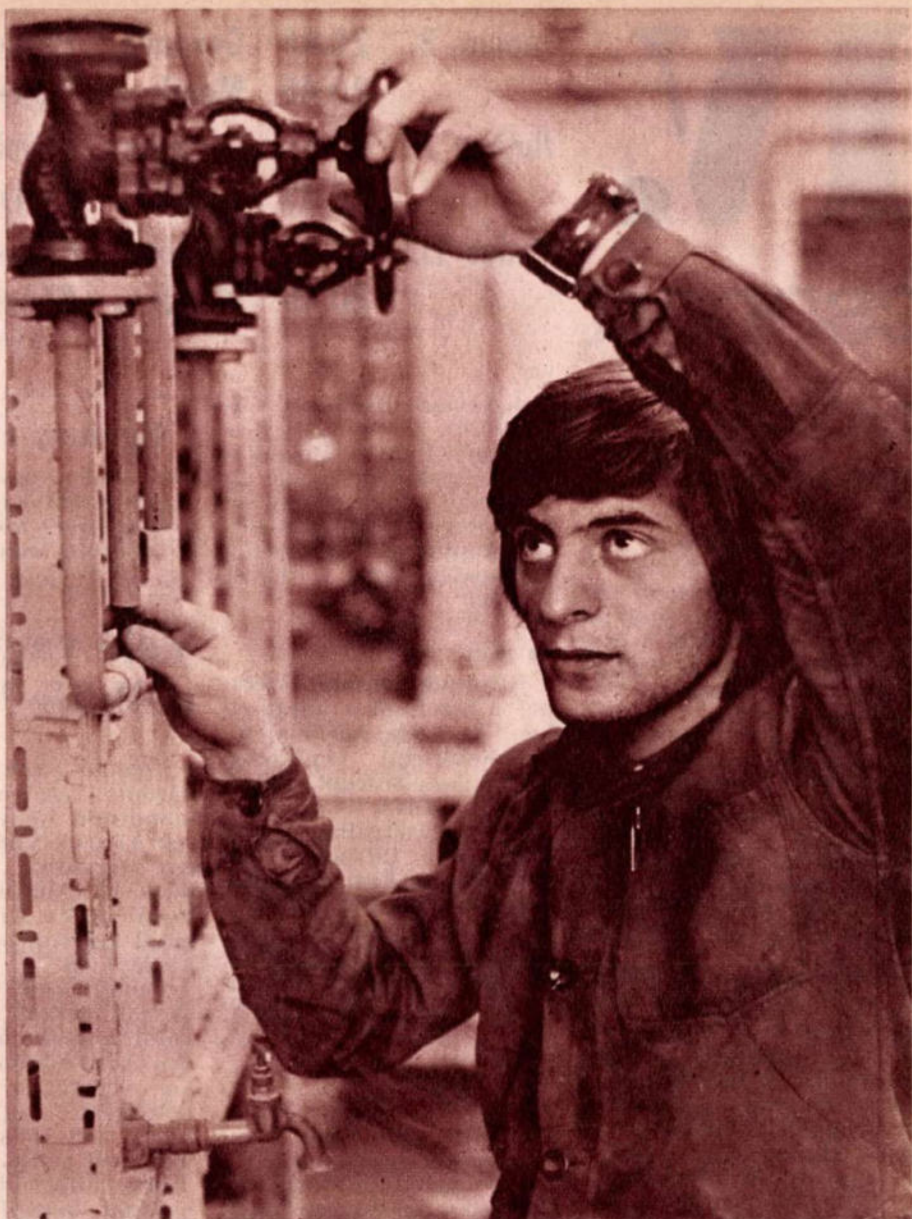
A fejlődés elképzelhetetlen a munkásgárda segítsége nélkül, ezért helyez olyan nagy súlyt a Chinoin Gyógyszergyár az iparitanuló-képzésre.

8 osztály elvégzése után különféle szakmákban folyik a képzés. Az 1978-ban végzőknek már most lehet jelentkezni. Erre külön felhívjuk a kedves szülők figyelmét. A gyógyszergyártó tanulóinkat korszerű tanlaboratóriumban, gyógyszeripari tanműhelyben képezzük ki. Tanulóinknak vállalati ösztöndíjat adunk. Szórakozásukról, sportolási lehetőségükről gondoskodunk. A római-parti csónakházunkban sportfelszereléseket biztosítunk. Gyárunkban a továbbtanulókat támogatjuk.

Beiskolázunk: lányokat gyógyszergyártó tanulónak, fiúkat szintén gyógyszergyártó tanulónak (vegyész), valamint lakatos, hegesztő, villanyszerelő, esztergályos, csőszerelő ipari tanulónak.

Jelentkezés:

CHINOIN GYÓGYSZERGYÁR Oktatási Osztály, Budapest IV., Tó u. 1—5.
Telefon: 292-900/531-es mellék, valamint CHINOIN NAGYTÉTÉNYI GYÁREGYSÉG Személyzeti Osztály, Budapest XXII. (Nagytétény), Bányalég u. 2. — Írásbeli jelentkezés: 1325 Bp., Pf. 110.

ch

IV. csoport

Június 3.	20.45	Córdoba	Peru—Skócia
	20.45	Mendoza	Irán—Hollandia
Június 7.	20.45	Córdoba	Skócia—Irán
	20.45	Mendoza	Hollandia—Peru
Június 11.	20.45	Córdoba	Peru—Irán
	20.45	Mendoza	Skócia—Hollandia

Erről mondták...

Wim Meuleman, a holland szövetség elnöke: — Szerencse, hogy nem az olaszok helyett emeltek ki bennünket, ötödik csapatként. Mert az I. csoport olyan nehéz, hogy...

Johann Cruyff: — E csoport-feladatot Hollandiának probléma nélkül kell megoldania.

Johann Neeskens, az FC Barcelona második holland játékosa: — Biztosan jut a csapat a középdöntőbe, de ott nehezebb mérkőzések következnek, mint 1974-ben.

Ally McLeod, a skót tizenegy vezetője: — Soha nem volt ilyen jó esélyünk a továbbjutásra, mint most! A Hollandia elleni mérkőzés dönt a csoportelsőségről, de bizonyos vagyok abban, hogy mindkét válogatott továbbkerül.

A perui szövetség elnöke, **Galvez Velarde:** — Bár a tizenhat résztvevő között esélyteleneknek számítunk, de bátorságunkat nem veszíthetjük el. Mi tagadás, ennél nehezebb csoportba is kerülhettünk volna!

Heshmat Moharejani, az irániak edzője: — Mi júniusban argentin stadionokban játszhatunk, míg a korábbi világbajnokok közül Uruguay és Anglia, vagy a sikeres labdarúgó-nemzetek közül Portugália, Belgium, Jugoszlávia csak néző lehet. És még sorolhatnám hosszan a példákat, hány ország cserélne velünk... Nekünk az a fontos, hogy itt lehetünk a világbajnokságon.

Röviden

● Hollandia

3 VB-részvétel (1934, 1938, 1974). Legjobb eredménye: ezüstérem 1974-ben. Az összesítésben: 9 VB-mérkőzés, 11 pont, 17:9-es gólarány. Ezúttal Belgiummal, Észak-Írországgal és Izlanddal szerepelt egy selejtezőcsoportban. Szövetségi kapitány: (az osztrák állampolgárságú) Ernst Happel

● Irán

Első alkalommal szerepel a tizenhatos mezőnyben. Az ázsiai-óceániai selejtező-sorozat végeztével vívta ki az elsőséget, Szaud-Arábia, Szíria, Dél-Korea, Kuwait, Ausztrália és Hongkong ellen játszott. Legjobb nemzetközi vonatkozású eredményét két éve érte el: a montreali olimpián a csapat a negyeddöntőbe került. Szövetségi kapitány: Heshmat Moharejanni

● Peru

2 VB-szereplés (1930, 1970). Legjobb eredménye: a mexikói világbajnokságon a negyeddöntőben való szereplés. Az összesítésben: 6 VB-mérkőzés, 4 pont, 10:13-as gólarány. A selejtezőkben Chile, Equador, Bolívia, Brazília volt a vetélytárs. Szövetségi kapitány: Marcos Calderón

● Skócia

3 VB-szereplés (1954, 1958, 1974). Legjobb eredménye: négy esztendeje csoportjában harmadik volt, azaz nem jutott a legjobb nyolc közé. A VB-összesítésben: 8 mérkőzés, 5 pont, 7:15-ös gólarány. A selejtezőkben ezúttal Wales és (az 1976-os Európa-bajnok) Csehszlovákia volt az ellenfele. Szövetségi kapitány Alistair „Ally" McLeod

Egymás ellen?

A négy ország összesen nyolc alkalommal szerepelt a világbajnokságokon, ráadásul ezen — amúgy sem dicséretes nagy szorgalom — három válogatottat érint. Irán újonc a legjobbak között...

Vele vagy nélküle?

Johann Cruyff: — Már három esztendeje megmondtam, hogy nem akarok többet világbajnokságon játszani. Senki sem hitte el. Ma is ugyanezt mondom és Argentínában majd kiderül, hogy tartom a szavamat.

Ruud Geels: — Nem akarok öt-hat hétre megválni a családomtól. Minden egyes alkalommal, amikor végetér a bajnokság, holtfáradt vagyok. Pihenésre van szükségem, néhány hét teljes kikapcsolódásra. Márpedig a világbajnoki szereplés legalább öt-hat hetet jelent és minden, csak épp nem pihenés.

Amikor nyilvánosságra került a holland szövetség harminchárom nevet tartalmazó listája, a fentiek után meglepetésre: a Barcelona klasszisa szerepelt a névsorban.

E listát böngészgetve adódik még jónéhány érdekesség. Például két furcsa, „németalföldiesnek" éppenséggel nem mondható név: Tschen La Lingé és Simon Tahamatáé. Az Ajax labdarúgói ázsiai származásúak, az egykori holland gyarmatbirodalom labdát jól bűvölő képviselői ők. A legtöbb játékossal, héttel a PSV Eindhoven képviselteti magát a legjobbak között. Alighanem a világbajnokság egyetlen testvérpárosa lesz Willy és René van der Kerkhof. Külföldről hat legényt válogattak: Repet a francia Bastiából, Rensenbrinket és Dusbabát a belga Anderlechtből, Suurbiert az NSZK-beli Schalkéból és Neeskenset és Cruyffot a spanyol Barcelónából.

No, tessék, már megint itt van a vékonydongájú, de nagytudású Johann. Illetve: nem is ő, hanem az apósa. Cor Coster. Aki sokak szerint legalább olyan kivételes érzékű és tudású egyéniség, mint a veje. Csakhogy Coster-papa az üzleti életben jeleskedik. Most például szerződést kötött a szövetséggel, hogy a játékosok reklámtevékenységét összefogja és irányítsa. A játékosok tiltakoznak, Cruyff apósa a vállát vonogatja. Megvan a szerződés, hiteles az irat, mindenki azt mond, amit akar.

A válogatott programja meglehetősen rövid: február végén Izrael volt az ellenfél, május 20-án Bécsben Ausztria lesz a partner. A kispadon Ernst Happel ül. Osztrák. Viszont esztendők óta Belgiumban él, az FC Brügge edzője. Belgium és Hollandia egyazon selejtező csoportban szerepelt...

A „Második" János király Spanyolországban: Johann Cruyff. És hogy a Barcelona holland játékosa nem idegenkedik a királyi háztól és a ceremóniától, azt bizonyítja legújabb megnyilatkozása.
— Csak akkor változtatom meg elhatározásomat, vagyis csak akkor szerepelek a világbajnokságon, ha ez ügyben Julia királynő is közbenjár...
Julia királynő, vagyis Hollandia királynője

„Angol" játékosokkal

1977 arany betűkkel kerül be a skót évkönyvekbe: a legjobbak tíz mérkőzést játszottak, hat győzelem mellett két döntetlen és két vereség a mérleg. A vereséget menti a tény: az egyiket Brazíliában szenvedték el Jordanék, a másikat pedig az NDK ellen, idegenben — óriási küzdelem után, az utóbbit csak árva egy góllal. Viszont, és ez a fontos, legyőzték az Európa-bajnok Csehszlovákiát és ezzel újra kivívták a világbajnoki szereplés jogát.

És bármilyen fura is, még egy ennél fontosabb sikerrel is dicsekedhetnek: a londoni Wembley gyepén legyőzték az angolokat. Skót labdarúgó ennél nagyobb dicsőség részese nemigen lehet...

Alistair McLeod, a népszerű „Ally" érthetően magabiztos: — Most, amikor elküldtem a FIFA részére az előzetes, negyven nevet tartalmazó nevezést, most fáj csak egy kicsit a fejem. Csak attól, persze, hogy: valóban jól döntöttem-e, a sok jó teljesítmény közül valóban a legjobbakat méltányoltam-e így?

Ami ezzel egyenértékű: ez a bőség zavara.

Ami viszont nem akármilyen adat: a negyven játékos 14 angol — és 8 skót klubból került ki...

A tavaszi mérkőzés-műsor meglehetősen szerény: mindössze a Brit Bajnokság hagyományos ellenfelei, azaz Észak-Írország, Wales és Anglia lesz Skócia ellenfele. Érthető, hisz a labdarúgók az angol bajnokságban, egyesületeikben oly nagy igénybevételnek vannak kitéve, oly sűrű a bajnoki és kupaprogramjuk, hogy egyszerűen nem jut idő többre. Azaz, egy kísérletre azért mégiscsak. Február 7-én került sor a Skócia—Wales utánpótlás-mérkőzésre és a kapitány élt a szabályok adta lehetőséggel: a huszonegy évesek között két „túlkoros" is szerepelt. Mégpedig Andy Gray és Joe Jordan — próba volt ez, hogy a két tankszerű csatár hogyan érti meg magát egymással. McLeod szerint: jól.

Két védőjátékos hosszú szünet után tért vissza a

pályára: a Glasgow Rangers libero-hátvédje, Tom Forsyth egyhónapos fegyelmi eltiltás után, a Celtic Glasgow jobb oldali védője, Danny McGrain pedig súlyos térdsérülése után.

A karmester: újra Cubillas

A január legdühösebb edzője címre joggal tarthat igényt Cesar Luis Menotti. Az öltönyeiről és diplomatához méltó viselkedéséről ismert argentin kapitány magafeledten rontott ki a sorsolás helyszínéről: — Ilyen még soha nem volt! A rendező ország a legerősebb csoportban! Gratulálok!

A január legboldogabb edzője viszont kétségkívül — és ezért: adományozzuk is neki e címet — a negyvenkilenc esztendős Marcos Calderón. A perui szakember ugyanis nem csak a válogatott, hanem (legalábbis eddig) az Alianza Lima ügyeit is intézte. És: január végén e fővárosi klub bajnok lett. És: ez egyben Calderón nyolcadik bajnokcsapatát jelenti! És hogy az öröm mégsem csupán háztáji, azt bizonyítja az újabb hír: a válogatott legjobbjának tartott labdarúgó, Teofilo Cubillas lett a gólkirály. Holtversenyben, de sebaj. Mert 35 mérkőzésen 22 gólt szerzett és ugyanennyit szerzett Freddy Revello is. Sebaj: hisz ő nem csak Cubillas honfi- és klubtársa, hanem egyben válogatottbeli társa is.

Anélkül, hogy bárki is előre eltervezte volna, Marcos Calderón fura megtiszteltetésben részesül: ő az első perui, aki Peru válogatottját a világbajnokságon vezetheti. Merthogy 1930-ban a spanyol Paco Bru, legutóbb pedig, 1970-ben a brazil Didi volt a perui szövetségi kapitány...

Jelenleg harmincvalahány fős keret készül. A FIFA-nak megküldendő negyven nevet tartalmazó lista csak papíron jelent válogatott keretet: ennyi játékossal nem is számol Calderón. Tavasszal Mexikóban és az Egyesült Államokban — talán a New York Cosmos ellen? — lép pályára csapata, majd európai út következik, összességében hat-nyolc mérkőzéssel. Utána alakul ki a valós, vagyis a huszonkét fős csapat. Négy hely mindenesetre már most biztos. Ebből hármat az 1970-ben szerepeltek birtokolnak: a sepregető Chumpitaz, valamint a csatár Cubillas és Sotil. A negyedik hely: Munantéé. Ő az Universidad Mexikó játékosa, ő az egyetlen „légiós" a csapatban. És e négy legény után kezdik válogatni a többieket...

Először!

— Argentína! Ar-gen-tí-na! Argentínaaa!

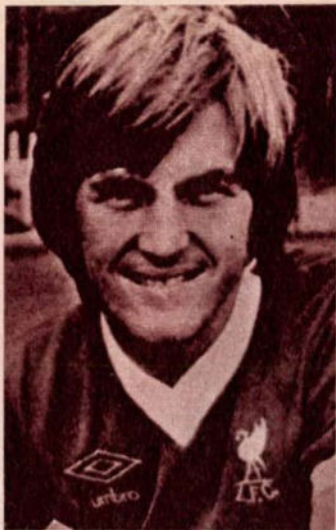
Aki egy szót sem tud perzsául, az is érthette, amit az iráni rádió riportere ismételgetett mikrofonját szorongatva, hol elcsukló hangon, hol megbotló nyelvvel.

Teheránban százezer néző ünnepelte a csapat Ausztrália elleni 1:0-ás győzelmét. A középcsatár Haffur Dhajani és a kapitány Ali Parvin hozta össze a remekmívű alkotást jelentő egyetlen gólt. Húszmillióan figyelték a televízióközvetítést és a császárságban ezen a napon Parvinék némileg még magánál a sahnál is népszerűbbek voltak.

Egy negyvenkét éves rendőrőrnagy irányítja a szakmai munkát, Heshmet Mohadjerani. A játékosok ugyan valamennyien polgári foglalkozást űznek, azonban minthogy többségük a rendőrség vagy a hadsereg kötelékében áll, az edzésidő beosztására soha nincs áthághatatlan akadály. Mohadjerani érdekes elgondolása: a sepregető nem a védelem mögött igyekszik útját állni a támadásoknak, hanem a védősor előtt. Ezt a fajta játékot már Cera is bemutatta az 1970-es világbajnokságon, a Cagliari aprótermetű védője új színt jelentett ezzel az olasz válogatott játékstílusában. Egyébként az iráni csapat legjobbjai a védők: ezt bizonyítja, hogy a mostani selejtezősorozatban mindössze egyetlen pontot vesztettek a hét mérkőzésen.

A legnagyobb egyéniség Hassan Rowshan: az Ausztrália elleni mérkőzésről térdsérülése miatt hiányzott. Ő „Irán Beckenbauere", technikás és elegáns. Reza Alderhani személyesen is ismeri Beckenbauert: a jelenleg harminc esztendős, ötvenhatszoros válogatott néhány éve három hónapot a Bayern München tartalékcsapatában focizott. Próba volt ez, hadd lásson világot, hadd nézze meg belülről, milyen is az a híresneves európai foci... És végül a csapatkapitány, a harminckettedik születésnapján túlkerült Hali Parvin. Ő a válogatottsági rekorder hetvenkilenc mérkőzéssel. Nagy munkabírású, szorgalmas, rendkívül sokat futó játékos, és ezen tulajdonságai révén a játék fő szervezője.

Ernst Happel: a belga FC Brügge osztrák edzője lesz a hollandok irányítója

Kenny Dalglish: az ő feladata az FC Liverpoolnál az eltávozott Kevin Keegant pótolni. Skócia válogatottjában feladata változatlan: a góllövés

Johann Neeskens a Barcelona másik hollandja. Ő szerepel Argentínában, nála nem kell a királynőnek petíciót benyújtania

Szakmunkásképzés 13 szakmában

Az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár korszerű üzemeiben, jól felszerelt, saját tanlaboratóriumában képezi a jövő szakembereit, az ipari tanulókat. Gondot fordít rá, hogy a fiatalok, akik már megszerezték valamelyik szakmában a szakmunkás-bizonyítványt, kedvük és tehetségük szerint tovább tanuljanak. A gimnázium vagy a szakközépiskola esti tagozatának II. osztályában folytathatják tanulmányaikat.

Sikeres érettségi vizsga után 6 hónappal technikusi minősítő vizsgát tehetnek.

— A gyárban élénk KISZ-élet folyik, sport- és szórakozási lehetőséget üzemen belül megtalálnak a nálunk tanulók, a nálunk dolgozók. Külön felhívjuk a vidéki szülők figyelmét, hogy az 1978-as tanévben végző VIII.-os fiúk jelentkezését minél hamarabb küldjék — szakma megjelöléssel —, mert a fiúk kollégiumi elhelyezéséről gondoskodunk. (Kivétel a mechanikai műszerész szakma.)

A szakmunkás tanulók társadalmi ösztöndíjat, nyereségrészesedést és szorgalmas munka után jutalmat kapnak.

Milyen szakmákról is van szó? Gondoljuk, ilyen nagy választék segíti az elhatározást, melyik szakmát válassza a fiatal?

Az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár szeretettel várja a jelentkezést:
gyógyszergyártó,
mechanikai műszerész,
műanyagos,
víz- és gázvezeték-szerelő,
csőszerelő,
kőműves,
lakatos,
ács és állványozó,
esztergályos,
asztalos,
hegesztő,
festő-mázoló
és villanyszerelő
szakmákra.

Jelentkezni lehet személyesen vagy levélben.

Kérésre szívesen küldünk ismertetőt a gyárról.

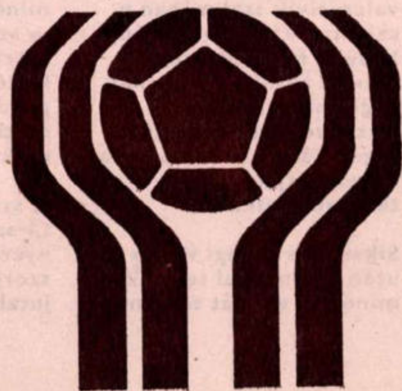
Címünk: EGYT
Személyzeti Főosztály
Budapest X.,
Keresztúri út 30—38.
Telefon: 836-702.

Megközelíthető az Örs vezér téri metró végállomásától. A 67-es autóbusszal 3 megálló.

Levélcím: 1475 Bp., Pf. 100.

Hupp, Holland! Négy éve az NSZK-ban sok-sok ezer hollandus biztatta Cruyffékat — Argentínában ez a helyzeti előnyük már nem lesz meg. Viszont egy ellenkező előjelű változás az ő esélyeiket növeli. Éspedig az, hogy Rensenbrink (a képen jobbról) időközben igazi világklasszissá vált...

A 66-os trió

1966-ban az angliai világbajnokságon is nehéz sorsolást kapott a magyar labdarúgó-válogatott; a harmadik csoportban Brazília, Portugália és Bulgária volt az ellenfél. Nagy lelkesedéssel készültek a bizonyításra az akkori fiúk. Csoportunk első mérkőzését hatalmas érdeklődés kísérte, Brazília a bolgár válogatottal játszott Liverpoolban, a mérkőzést a brazil válogatott két szabadrúgás-góllal megnyerte. A mérkőzés után mindenki úgy nyilatkozott, hogy most már csak három csapatnak van esélye a továbbjutásra, Brazíliának, Portugáliának és Magyarországnak. A mieink ezért még óvatosak voltak, úgy vélték, hogy nincs lefutva minden, a bolgárok is beleszólhatnak az elsőség kérdésébe. De mindenképpen bizakodóbb hangulatban került sor csoportunkban az első magyar mérkőzésre, a Magyarország—Portugália találkozóra Manchesterben. Szomorúan esős idő volt, fázósan dideregtek a nézők a lelátókon, hideg szél fújt. A mieink Baróti Lajos szövetségi kapitány vezetésével indultak a pályára a Palace szállóból.

Emlékezzünk csak vissza a tizenkét évvel ezelőtti vasárnap délutánra... Elérkezett már ide is támadósorunk híre, elsősorban Bene, Albert és Farkas neve volt ismert az angol labdarúgó közvélemény előtt. Ez a három rendkívül jó képességű, nagyszerű csatár már feltűnt a szakembereknek, a különböző országok szakvezetőinek, sokat írtak róluk a külföldi újságírók.

Nos, Portugália—Magyarország! Elöljáróban megírhatjuk — hiszen ez már történelem — 3:1-es vereséget szenvedtünk ezen a mérkőzésen. De nehogy bárki is azt higgyje, hogy nagyon rossz kritikákat kaptunk a mérkőzés után. Az újságírók továbbra sem veszítették el hitüket a magyar csapat iránt, sőt azt írták: „Magyarország még nem vesztette el minden esélyét". Másutt egy szalagcímben azt olvashattuk: „Bene, Albert és Farkas, a világbajnokság legjobb csatársora". Jóllehet, volt ebben némi újságírói túlzás, de kétségkívül, hogy a magyar támadósor játéka a vereség ellenére is tetszést aratott.

Következett a második mérkőzésünk: Magyarország—Brazília! Először egy szalagcímet idézek a korabeli Népsportból: „Nagyszerű küzdelemben, remek játékkal győzte le csapatunk a világbajnokot!"

MAGYARORSZÁG — BRAZÍLIA 3:1 (1:1)

E nagyszerű mérkőzés megéri, hogy egy kicsit többet írjunk az előzményekről. Már a mérkőzés előtti napokban rengeteg táviratot kaptak a fiúk. Kivétel nélkül mindegyikből kicsendült az otthoniak szeretete, aggódása, a csapat biztatása. E táviratok azt kérték, hogy a brazilok elleni mérkőzésen adjanak bele mindent a fiúk és harcoljanak úgy, mint talán még soha. A taktikai értekezleten is sokat beszéltek ezekről a táviratokról és azokról a hírekről, amelyek otthonról érkeztek. Baróti többször is aláhúzta, hogy mennyire bíznak otthon a csapat továbbjutásában és mennyire kívánják ezt.

Mikor a magyar csapat kiért a pályára, kiderült, hogy Pelé nem játszik a braziloknál. Nehogy azt higgyje bárki is olvasóink közül, hogy valamelyest is megnyugodtak a mieink. Az izgalom egy pillanatig sem csitult, az öltözőben kicsit remegve, falfehéren készülődtek a játékosok és a következő összeállításban léptek pályára: Gelei — Káposzta, Mátrai, Mészöly, Szepesi — Mathesz, Sipos — Bene, Albert, Farkas, Rákosi. Tehát a támadósorban ismét Bene, Albert és Farkas. Vajon mire képes ez a három fiú? — kérdezték a lelátón. A válasz hamarosan megérkezett. Már a harmadik percben egy remek magyar akció végén gólt szereztünk. A jobb oldalon Sipostól indult el a támadás, meredeken Benéhez továbbított, Bene egy csellel bejátszotta megát a 16-osra, nyugodtan, higgadtan cselezett, majd a sikeres csel után továbbrohant a kapu felé, jobbal elhúzta a labdát a keresztező védő elől, aztán ballal, 7 méterről laposan a kapu bal oldalába továbbított. 1:0-ra vezettünk! Az öröm csak néhány percig tartott, mert a 14. percben egyenlített az ellenfél.

Semmit sem csökkent a lendület, tovább rohamoztak a mieink, de gólt már az első félidőben nem tudtak elérni. A második félidőben szereztük meg a vezetést a 65. percben. Ekkor Albert tűnt fel. Egy nagyszerű labdát adott Benének, aki elfutott a jobb oldalon. Ő beívelt, a labda középen Farkast találta, jó ütemben érkezett és 8 méterről kapásból hatalmas gólt rúgott. Tehát ismét a trió... Micsoda akció! Milyen megértés és összhang. A nézőtéren felcsattant a taps, tetszett a magyarok játéka. Még 10 percet kellett várni ahhoz, hogy újabb magyar gólt láthasson a közönség és ez már a biztonság volt. A 75. percben Alberttól indult ki a támadás. A csatár a félpályáról vezette fel a labdát, majd Bene elé

találta a 16-oson, Bene egy csellel becsapta az őt megtámadó védőt, ám az kétségbeesésében elhúzta a csatár lábát. 11-es! A büntetőt Mészöly értékesítette. És ezzel vége, vége a nagy találkozónak, amelyet nem kis örömünkre megnyerték a fiúk. Íme egy nyilatkozat 12 év távlatából: Baróti Lajos: **„Nagyszerűen játszott a gárda. A játékosok minden elismerést megérdemelnek. Úgy vélem, a 3:1, de méginkább a kitűnő játék, igazolta korábbi hetek nyilatkozatait és valamennyiünket kárpótolt a nagy munkáért".**

Olvassuk, mit mondtak a brazilok: Vicente Feola, az együttes szakmai irányítója: **„A brazilok nagyon idegesek voltak és védekezésben nagy hibákat követtek el. Nagyon zavarta csapatjátékunkat az a tény is, hogy Alcindo a 20. percben megsérült és át kellett forgatni az egész csapatot. Pelé hiánya nagy hátrány számunkra. A magyar válogatott nagyon jó csapat. Különösen a csatárok".**

Még egy brazil vélemény. Gilmar a brazilok kapusa is elismerően beszélt a csapatról: **„A magyarok csodálatosan játszottak. Egy pillanatig sem lehet vitás, hogy megérdemelték a győzelmet. Egyszerűen nem értem, hogy ez a nagyszerű csapat miként szenvedett vereséget a portugáloktól".**

A brazilok hamarosan megtudhatták, hogy mi történt, mert a portugálok jobban szerepeltek, mint ők ezen a világbajnokságon. Liverpoolban 3:1-re legyőzték a brazilokat és ezzel lényegében biztosították továbbjutásukat a nyolc közé és ki is verték ezzel a brazilokat. Talán a brazil kapus, amikor nyilatkozott egy magyar újságírónak, nem gondolt arra, hogy néhány nap múlva az egekig kell magasztalnia a portugál csapatot, ha nem akar otthon álarcban sétálgatni. De menjünk csak tovább.

Manchesterben Bulgáriát 3:1-re legyőztük. És ezzel a győzelemmel biztosítottuk helyünket a világ legjobb 8 csapata között. Ezen a mérkőzésen is remekelt Bene, de Albert és Farkas is. Bene egy nagyszerű fejesgóllal írta be nevét a „nagykönyvbe".

A legjobb nyolc között: Szovjetunió – Magyarország. Óriási csata, óriási mérkőzés, hatalmas küzdelem. A mérkőzés után áradoznak a lapok, dicsérik mind a két csapatot, a győztest is, a vesztest is. A vesztes sajnos a mi válogatottunk volt, a mérkőzés után elbúcsúzott a világbajnokságtól. De a három játékos, akikről ez alkalommal szándékosan többet írtam és őket emeltem ki, Bene, Albert és Farkas még hosszú ideig az érdeklődés középpontjában maradt, még évekig a magyar válogatott csatársorát alkották és sok sikert értek el. Persze pályafutásuk során kudarcok is érték őket. De ez nem az az alkalom, amikor mi a kudarcokat akarjuk emlegetni. Most a sikerről, a nagyszerű játékról szóltunk és arról a három játékosról, akik részesei, résztvevői, harcosai voltak a szép eredményeknek. Hogy emlékszik ezekre az évekre és a világbajnokság nagy napjaira Bene Ferenc?

„Soha nem felejtem el. Úgy érzem, hogy nagyszerű erőben voltam akkor. Azt hittem, előttem a világ és senki sem állít meg bennünket a döntőig. Mindent megtettem, hogy így legyen. Sajnálom, hogy akkor nem így sikerült".

És Albert Flórián?

„Nagy csaták voltak. A brazil meccs nagy mérkőzés volt. Igaz, előtte is, utána is voltak jó meccseim, de ez talán a legemlékezetesebb életemben. Azt hiszem, hogy jól futballoztunk. Kivívtuk a nemzetközi sajtó elismerését, tartott tőlünk az egész világ. Hogy később nem sikerült úgy minden, mint ahogy mi terveztük... A futballszerencse forgandó. De nincs szégyenkeznivalónk az 1966-os világbajnoksággal kapcsolatosan".

Végül beszéljen Farkas János:

„Régen volt, szép volt. Sajnálom az elszalasztott nagy lehetőségeket, de büszke vagyok arra a napra, a brazil mérkőzés napjára. És azt kívánom a mai magyar fiúknak, hogy ők is érezzék meg a szép győzelmek nagyszerű ízét".

Lakatos György

Tíz VB

Tíz világbajnokság döntőjét egymillió néző látta „egyenesben" az elmúlt közel fél évszázad során. A 10 VB-döntő mégsem tíz, hanem tizenöt mérkőzést jelent. 1950-ben, Brazíliában ugyanis a legjobb négy közé jutottak körmérkőzést vívtak, s ezen a 6 találkozón (egészen pontosan az utolsónak lejátszott Uruguay—Brazília mérkőzésen) dőlt csak el, ki nyeri a negyedik világbajnoki címet. A most következő hasábokon az eddigi világbajnoki döntők eredményét, időpontját, színhelyét, játékvezetőjét, né-

csillagai

zőszámát, csapatösszeállításait és góllövőit is adjuk. Egy kis emlékeztetőül az egyre jobban közeledő argentínai VB előtt.

Eddig a legtöbbször — négyszer — Brazília válogatottja játszott döntőt. Az NSZK és Olaszország háromszor, Uruguay, Csehszlovákia, Magyarország és Svédország két-két, Argentína, Spanyolország és Anglia egy-egy alkalommal játszott a döntőben.

Morlock az első gólt lövi Grosics hálójába az 1954-es VB döntőjén. Hátrább Lantos

1930

1930. július 30. (szerda), Montevideo:

URUGUAY—ARGENTÍNA

4:2 (1:2)

120 000 néző.

Vezette: Langenus (belga)

Uruguay: Ballesteros — Mascheroni, Nasazzi — Andrade, Fernandez, Gestido — Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte.

Argentína: Botasso — Della Torre, Paternoster — J. Evaristo, Monti, Juarez — Peucelle, Varallo, Stabile, Ferreira, M. Evaristo.

Gólszerző: Scarone, Castro, Cea, Iriarte, illetve Peucelle, Stabile.

A VB végeredménye: 1. Uruguay, 2. Argentína, 3. Jugoszlávia, 4. Egyesült Államok. (A két utóbbi tulajdonképpen holtversenyben végzett a 3. helyen, mert a mérkőzést nem játszották le. A döntőbíróság azonban úgy találta, hogy Jugoszlávia méltóbb a harmadik helyre.)

Húszéves óriás

Hamar felfigyelnek az uruguayi VB-n a fiatal, 20 éves argentin Guillermo Stabile játékára, átlagon felüli gólképességére. Mexikónak hat közül hármat lő, aztán Chilének háromból kettőt. Következik az Egyesült Államok válogatottja. A jókötésű középcsatár két góljával a mezőny fölé nő, igazi óriássá.

Csak a legfontosabb mérkőzésen, az Uruguayjal vívott döntőn csökken bombázóereje. 1:1 után még megszerzi a vezetést, de ekkor Uruguay „csodacsatárai" felülkerekednek és Cea, Iriarte meg a csonka kezű Castro góljával megfordítják az eredményt. Stabile átöleli a néger Andradét, a hazaiak egyik csillagát, így gratulál neki.

S a félórával előbb még fanatikusan tomboló hazai szurkolók vastapssal köszönik meg a nemes ellenfél szép gesztusát.

Andrade

José Leandro Andrade. Az első világbajnokság talán legnagyobb játékosegyénisége. Ez a montevideói néger labdarúgó szerette ugyan bemutatni csodálatos technikáját, de — sohasem élt vissza ezzel.

Andrade

Hajszálpontos labdái mindig könnyen átvehetők, lekezelhetők voltak, mert általában laposan adta őket előre. Rendkívül gyors volt, fejjátéka egyenesen bámulatos. És —, a világon bizonyára az elsők között — ő alkalmazta a becsúszó szerelést.

1934

1934. június 10. (vasárnap), Róma:

OLASZORSZÁG—CSEHSZLOVÁKIA

2:1 (1:1, 0:0)

hosszabbítás után

45 000 néző.

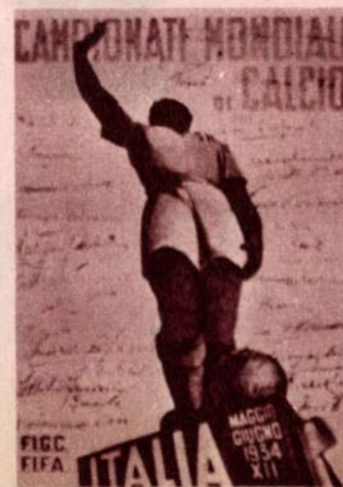
Vezette: Eklind (svéd)

Olaszország: Combi — Monzeglio, Allemandi — Ferraris IV, Monti, Bertolini — Guaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi.

Csehszlovákia: Planicska — Zsenisek, Cstyroky — Kostyalek, Csambal, Kresil — Junek, Svoboda, Sobotka, Nejedly, Pucs.

Gólszerző: Schiavio, Orsi, illetve Pucs.

A VB végeredménye: 1. Olaszország, 2. Csehszlovákia, 3. Németország, 4. Ausztria.

Kapusok beszélgetése

Az 1934-es világbajnokság kapusai közül különösen az olasz Combi és a csehszlovák Planicska jeleskedett. Az olaszok — jobb erőnlétükkel — csak a hosszabbításban tudták megszerezni a győztes gólt. Másnap az olasz újságokban megjelent a VB válogatottja, a kapuban Planicskával. A szállóban éppen utazáshoz készülődtek és Combi szeretettel gratulált barátjának, Planicskának a „válogatottsághoz". Frantisek barátunk kissé szomorkásan felelte:

— Tudod mit, Raimondo? Inkább te szerepelnél az újságírók válogatottjában és én lennék a világbajnok csapat kapusa.

Piola (balra) és Meazza

Világnagyságok előtt

Világnagyságok vonulnak fel Olaszország pályáin. Rómában a hazai kedvencek, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi kápráztatják el a szurkolókat. Nápolyban Avar és Toldi, Milanóban a svájci Abbeglen III, Torinóban az osztrák Sindelar és Bican játékának tapsol a közönség. Csak a római középdöntőben kezdenek odafigyelni a csehszlovák Nejedlyre. Ő lövi a németeknek az első és a győzelmet bebiztosító harmadik gólt s végül a németet Conennel közösen megszerzik a gólkirályi címet Meazza és a többi világhíresség előtt.

— Lehet, hogy Meazzáéknak nagyobb nevük volt — mondta egy 15 év előtti, prágai csehszlovák—magyar szünetében Antonin Pucs, az egykor híres válogatott balszélső, amikor a világbajnokságokról esett szó. — Azért a jó öreg Oldrich legalább olyan jól futballozott és lőni is nagyon tudott.

És Pucs csak tudja. A római középdöntőn Nejedly az ő beadásából rúgta mindkét gólját.

Meazza

Giuseppe Meazza. Az 1934-es VB idején már 24 éves, huszonegynéhányszoros válogatott, 1930 óta. Az Ambrosiana (az Inter jogelődje) csatárcsillaga, a világbajnokság talán legnagyobb játékosegyénisége.

Meazza a legnagyobb taktikus, a legjobb építő és szervező csatár, aki mellett aranyélete volt a jobbszélsőnek, meg a középcsatárnak, de még a balszélsőnek is. Munkabírása, fáradhatatlansága páratlan. Emellett gólképessége félelmetes.

(Még az 1938-as VB-n is csapata legjobbjai közé tartozott.)

1938

1938. június 19. (vasárnap), Párizs:

OLASZORSZÁG—MAGYARORSZÁG

4:2 (3:1)

75 000 néző.

Vezette: Capdeville (francia)

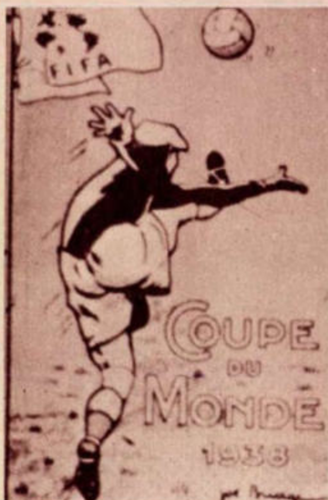
Olaszország: Olivieri — Foni, Rava — Serantoni, Andreolo, Locatelli — Biavati, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi.

Magyarország: Szabó — Polgár, Bíró — Szalay, Szűcs, Lázár — Sas, Vincze, Sárosi dr., Zsengellér, Titkos.

Gólszerző: Colaussi (2), Piola (2), illetve Titkos, Sárosi dr.

A VB végeredménye: 1. Olaszország, 2. Magyarország, 3. Brazília, 4. Svédország.

Egy szurkolónak igaza volt

A párizsi olasz–magyar döntőn egy-két labdarúgónk bizony erősen közepesen játszott. A Párizs melletti Le Vesinet nevű nyaralóhely pedig ideális rejtekhelynek bizonyult, itt éltek, edzettek fiaink a VB idején, s mindig a mérkőzésekre utaztak el Reimsbe, Lille-be, illetve be Párizsba. Hibázgattak hátul a védők, elöl pedig Vincze „gyengélkedett". Egy Párizsban élő, jó torkú magyar az első félidő végefelé már nem bírta megállni és bekiabálta a pályára:

– Jenő, mutasd magad végre, már nem vagytok a rejtekhelyen!

Bordeaux-i gólok

A VB harmadik helyéért küzd Bordeaux-ban Brazília és Svédország együttese. A svédek 2:1-re vezetnek. Ekkor Leonidas, a brazilok néger csillaga jó labdát kap a jobbszélről, egy csellel lerázza magáról a ráfutó középfedezetet, majd ballal átemeli a labdát a keresztező balhátvéden s a következő pillanatban jobbal, 18 méterről szédületes erővel lő a bal sarokba.

Tíz perc múlva majdnem ugyanez az akció, Leonidas most ballal zörgeti meg a hálót. Eldőlt a mérkőzés, Peracio gólja már csak bebiztosítja a brazilok győzelmét – és a harmadik helyet.

A brazil Leonidas (balra) Planicskával, a világhírű csehszlovák kapussal

Piola

Meazza (balról) és Sárosi dr. helyet választ az 1938-as VB döntője előtt

Silvio Piola. Lehet, hogy Meazza technikásabb volt nála, Biavati, a jobbszélső pedig talán gyorsabb valamivel. De... De Piola is gyakran lefutotta a döntőben a magyar hátvédeket (pedig Polgár is, Bíró is rendkívül gyors volt), miután bátran, sőt erőszakosan megküzdött velük a labdáért. Villámgyors labdavezetéséhez megfelelő cselezőkészség és átlagon felüli lövőképesség járult. És (a döntővel kapcsolatban: sajnos) mindig a legjobb időben rúgta a gólt.

Adalék. A döntőben Titkos egyenlítő gólja után Piola szerezte meg ismét a vezetést az olaszoknak. A II. félidőben, 1:3 után Sárosi szépített (a mi szempontunkból 2:3), ekkor ismét Piola volt eredményes.

1950

1950. július 16. (vasárnap), Rio de Janeiro:

URUGUAY–BRAZÍLIA
2:1 (0:0)

200 000 néző.

Vezette: Reader (angol)

Uruguay: Maspoli – M. Gonzales, Varela, Tejera – Gambetta, Andrade – Ghiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran.

Brazília: Barbosa – Augusto, Danilo, Juvenal – Bauer, Bigode – Friaca, Zizinho, Ademir, Jair, Chico.

Gólszerző: Ghiggia, Schiaffino, illetve Friaca.

Uruguay csapatában a másik három döntőn játszott még W. Gonzales, Vidal, Paz (kapus), a brazil együttesben Maneca.

A VB végeredménye: 1. Uruguay, 2. Brazília, 3. Svédország, 4. Spanyolország.

Bauer tévedése

A világbajnokságok történetében először, a brazíliai VB-n a négy csoportgyőztesnek körmérkőzésen kellett megküzdenie az aranyéremért. Az utolsó mérkőzés, a Brazília–Uruguay előtt a braziloknak 4, Uruguaynak 3 pontja volt, a vendéglátóknak tehát a döntetlen is elég lett volna a végső diadalhoz. Ám Schiaffino és Ghiggia, Uruguay két góljának szerzője másként akarta. A brazil Friaca vezető góljára ugyanis kettővel válaszoltak s a Maracana stadion nézőterén még fél órával a lefújás után is ezrek ültek magukba roskadva, sírva. Egyszerűen nem akarták elhinni, hogy fiaik kikaptak. Bauer, a brazilok fedezete pedig ezt mondta az öltözőben:

– Most négy évig várnunk kell, amíg megszerezzük első világbajnoki aranyunkat.

Bauer – aki különben ott volt Svájcban is hazája válogatottjában – négy évet tévedett.

Sovány vigasz

Az 1950-es VB-n a brazilok középcsatára, a hullámos hajú Ademir ugyancsak ontja a gólokat. A négyes döntőben például négyet rúg a svédeknek. A spanyolok elleni 6:1-nél ő maga nem talál a hálóba, de négy gól az ő átadásából születik.

Az Uruguay csapatával vívott – döntő fontosságú – mérkőzésen a 10. percben rúgást kap a bokájára s ettől kezdve nem teljes értékű harcos. Uruguay 2:1-re nyer, övé az arany.

Ademiré a gólkirályi cím, ami számára bizonyára sovány vigasz.

Ademir (baloldalt), Pelé és Zizinho

Schiaffino

Juan Schiaffino. Technikailag, taktikailag tökéletesen képzett játékos. Tulajdonképpen balösszekötőből irányította Uruguay csatársorát. A ritmusváltás talán legnagyobb mestere abban az időben. A gyors, pontos passzokat olykor rövid labdatartás követte, esetleg másodperceket várnia kellett, amíg valamelyik társa lyukra futott, szabadra játszotta magát. Önzetlenség, mesteri fejjáték jellemezte és az, hogy tökéletes csapatjátékos volt.

1954

1954. július 8. (vasárnap), Bern:

NSZK—MAGYARORSZÁG

3:2 (2:2)

65 000 néző.

Vezette: Ling (angol)

NSZK: Turek — Posipal, Liebrich, Kohlmeyer — Eckel, Mai — Rahn, Morlock, O. Walter, F. Walter, Schäfer.

Magyarország: Grosics — Buzánszky, Lóránt, Lantos — Bozsik, Zakariás — Czibor, Kocsis, Hidegkuti, Puskás, Tóth M.

Gólszerző: Rahn (2), Morlock, illetve Puskás, Czibor.

A VB végeredménye: 1. NSZK, 2. Magyarország, 3, Ausztria, 4. Uruguay.

Kocsis üdvözlésére siet Hidegkúti, Kocsis gólja után

11 gól

11 Kocsis-gól a döntő napjáig, a gólkirályság hát majdnem biztos már. És a németekkel vívott másfél órás csatában Kocsis Sándor — gól nélkül. Valaki elmesélte Kocsisnak Ademir négy év előtti esetét, mire „Kocka" megjegyezte:

— Én is szívesen odaadtam volna a gólkirályságomat a döntő két pontjáért.

Fritz Walter

Fritz Walter

Fritz Walter. Itt a címben is kiírtuk a játékos keresztnevét, mert ketten voltak s a VB-n Ottmar Walter is játszott. Fritz, ez a higanymozgású, karcsú csatár igazi játékmester, a váratlan megoldások mestere. Mindig ott tűnik fel, ahol a legkevésbé várják, mindig oda adja a labdát, ahonnan a legveszélyesebb támadás bontakozhat ki, vagy ahol éppen a legjobban fejeződhet be a támadás. Nemcsak az NSZK válogatottjának vezéregyénisége, hanem az egész mezőny egyik kiemelkedően legjobb játékosa.

1958

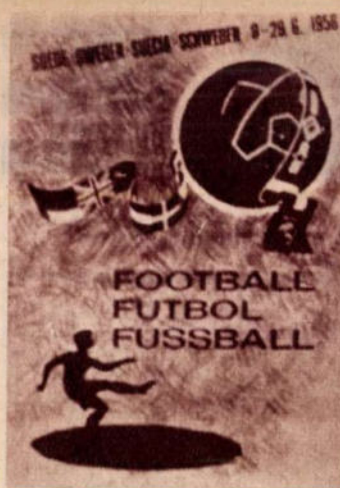
1958. június 29. (vasárnap), Stockholm:

BRAZÍLIA—SVÉDORSZÁG

5:2 (2:1)

50 000 néző.

Vezette: Guigue (francia)

Brazília: Gilmar — D. Santos, Bellini, N. Santos — Zito, Orlando — Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagalo.

Svédország: K. Svensson — Bergmark, Gustavsson, Axbom — Börjesson, Parling — Hamrin, Gren, Simonsson, Liedholm, Skoglund.

Gólszerző: Vava (2), Pelé (2), Zagalo, illetve Liedholm, Simonsson.

A VB végeredménye: 1. Brazília, 2. Svédország, 3. Franciaország, 4. NSZK.

Garrincha díszpolgársága

Manuel dos Santos, azaz Garrincha volt a legboldogabb ember az 1958-as VB-döntő napján, meg persze másnap is. A svéd újságok is megírták, hogy odahaza a szülőfaluja díszpolgárrá választotta. Garrincha erre mondta egy újságírónak:

— Nem engem, hanem a mamámat kellett volna megválasztani díszpolgárnak. Srác koromban ő küldött mindig focizni, hogy ne lábatlankodjam otthon.

Lehet hinni neki

Svédországban Fontaine, a franciák csatára hat gólt helyez el Paraguay, Jugoszlávia és Skócia hálójában, az elődöntőben kettőt rúg az észak-íreknek, a középdöntőben egyet a brazloknak, a 3. helyért vívott mérkőzésen négyet (!) a nyugatnémeteknek.

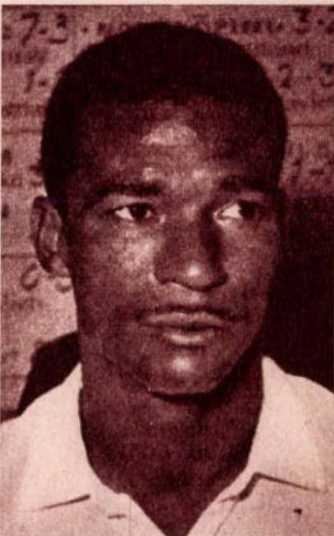
A brazil rádió kommentátora a döntő után az új brazil csillagot, Pelét az egekig magasztalja, de Fontaine-ről is sok dicsérő szót mond.

Lehet hinni neki. Szakmabeli. Ugyanaz a Leonidas, aki az 50-es VB gólkirálya volt.

Fontaine

DIDI

Didi, azaz Waldyr Pereira az 1958-as VB-n már 30. életévében jár. És bár más csillagok is ragyognak már a brazil futball egén, mint például Garrincha és a fiatal Pelé, még mindig, 30 évesen is kitűnik zseniális irányító játékával, mesteri labdáival, támadásaival. Nem lő gólt az 5:2-es brazil—svéd döntőn, a mérkőzés lefújása után a többiek mégis neki köszönik meg elsőként a pompás győzelmet, a világbajnoki címet.

Védje egészségét,
nagy kincs!
Védje autóját,
nagy érték!

MOBIL

AUTÓÁPOLÁSI CIKKEK
KAPHATÓK:
JÁRMŰALKATRÉSZ ÁRUHÁZ
BUDAPEST VI.,
JÓKAI UTCA 26.
MOBIL MINTATEREM
BUDAPEST VI.,
BAJCSY-ZSILINSZKY ÚT 59.

1962

1962. június 17. (vasárnap), Santiago:

BRAZÍLIA—CSEHSZLOVÁKIA
3:1 (1:1)

69 000 néző.
Vezette: Latisev (szovjet)

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauro, N. Santos, Zito, Zozimo, Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo.

Csehszlovákia: Schroiff — Tichy, Popluhar, Novak, Pluskal, Masopust, Pospichal, Scherer, Kadraba, Kvasnak, Jelinek.

Gólszerző: Amarildo, Zito, Vava, illetve Masopust.

A VB végeredménye: 1. Brazília, 2. Csehszlovákia, 3. Chile, 4. Jugoszlávia.

Az udvarias Schroiff

Viljem Schroiff, a csehszlovákok nagyszerű kapusa, miután az elődöntőben „kivédte" a mi csatáraink szemét, a brazilokkal vívott döntőben három gólt kapott — s mind a háromban „benne" volt.

— A döntő az első, a brazilok egyenlítő gólja volt — mondta a mérkőzés után —, mert ezzel megtört a csatáraink lendülete, védelmünk pedig — velem együtt — bizonytalanná vált.

Azután — nyilván az 1:0-ás csehszlovák—magyaron látottak alapján — ezt mondta:

— Nem udvariasság részemről, de így igaz: ha a magyarok csatársora játszik a mi védőink és fedezeteink előtt, mi nyerjük a döntőt.

Sanchez

Ivanov

Jasin

Masopust

Hatan

A chilei Sanchez, a jugoszláv Jerkovics, a brazil Vava és Garrincha, a szovjet Ivanov és a magyar Albert egyaránt 4 gólt rúgott az 1962. évi VB-n, így hatan osztoztak meg a gólkirályi címen.

Mi Albertnek csak kettővel szerettünk volna többet.

Az már a legjobb négy közé jutást jelentette volna.

1966

1966. július 30. (szombat), London:

ANGLIA—NSZK
4:2 (2:2, 1:1)

hosszabbítás után
97 000 néző.
Vezette: Dienst (svájci)

Anglia: Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson, Stiles, R. Charlton, Peters, Ball, Hunt, Hurst.

NSZK: Tilkowski — Höttges, Schulz, Weber, Schnellinger, Beckenbauer, Overath, Haller, Seeler, Held, Emmerich.

Gólszerző: Hurst (3), Peters, illetve Haller, Weber.

A VB végeredménye: 1. Anglia, 2. NSZK, 3. Portugália, 4. Szovjetunió.

Uwe Seeler kérése

Érthetően elkeseredettek voltak a nyugatnémetek az 1966-os döntő után. Szabályos gólt lőttek (amit csak a svájci Dienst, a játékvezető, no meg partjelző-kollégája nem látott annak), az angolok a hosszabbítás utolsó percében lőtték a végső győzelmet jelentő góljukat. A német öltözőben Helmut Schön kijelentette:

— Hazamegyünk, egy hét pihenő, aztán megkezdjük a felkészülést 1970-re.

Uwe Seeler — aki talán a legjobban szívére vette a vereséget — megkérdezte:

— Főnök, nem lehetne a pihenőt kihagyni és a hazaérkezés másnapján elkezdeni a munkát?

Bobby Moore

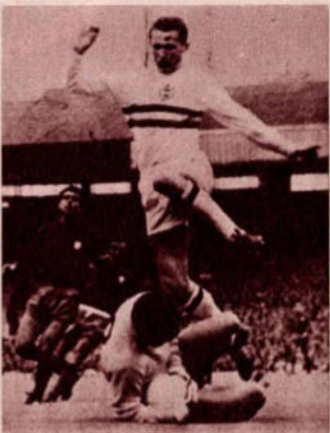
A könnyező gólkirály

Eusebio

1966, Liverpool. A Koreai NDK 3:0-ra vezet Portugália ellen. A VB bombameglepetése következik? Mindenki elkönyveli, csak Eusebio nem. Ellenállhatatlan cselsorozat után belövi az első portugál gólt, majd 11-esből a másodikat. 2:3-mal fordulnak. Egy visszakapott labdából nemsokára 3:3, majd újabb 11-esből 4:3. VB-n — egyedülálló teljesítmény a „mesternégyes". Az ötödikben is „benne" van, az ő átadását értékesíti Augusto.

És ez a nagyszerű sportember a középdöntőben Angliától elszenvedett vereség után könnyezve jön le a pályáról...

Albert sportszerűen átugorja a fekvő portugál kapust

1970

1970. június 21. (vasárnap), Mexikóváros:

BRAZÍLIA—OLASZORSZÁG
4:1 (1:1)

120 000 néző.
Vezette: Glöckner (NDK)

Brazília: Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo, Clodoaldo, Gerson, Jairzinho, Tostao, Pelé, Rivelino.

Olaszország: Albertosi — Burgnich, Cera, Bettini (Juliano), Rosato, Facchetti, Domenghini, De Sisti, Mazzola, Boninsegna (Rivera), Riva.

Gólszerző: Pelé, Gerson, Jairzinho, Carlos Alberto, illetve Boninsegna.

A VB végeredménye: 1. Brazília, 2. Olaszország, 3. NSZK, 4. Uruguay.

Pelé

Pelé, azaz Edson Arantes do Nascimento. Már az 1958-as VB-n feltűnt, fiatalon, majdhogynem gyerekként. A következő VB-ken, sérülése miatt nem tudta kifejteni igazi tudását. (Sokan már az 1958-as VB egyik hősének tekintették — nem alaptalanul.) Chilében aztán megmutatta a „fekete gyöngyszem", hogy a világ valaha élt legnagyobb játékosainak egyike. A csehszlovákoknak lőtt gólja, az egész VB-n mutatott játéka bizonyította: Peléhez hasonló klasszisú labdarúgója nem volt Brazíliának.

Müller

1970, Mexikó... Egy Müller-gól Marokkónak, három Müller-gól Bulgáriának, három Müller-gól Perunak, egy Müller-gól Angliának, két Müller-gól Olaszországnak. Mindez és társai többi gólja arra volt elegendő, hogy Uruguay együttesével a harmadik helyért játsszanak.

Ott már nem volt szükség újabb Müller-gólra, mert csapattársa, Overath megszerezte a mérkőzés egyetlen gólját.

1974

1974. július 7. (vasárnap), München:

NSZK—HOLLANDIA
2:1 (2:1)

80 000 néző.
Vezette: Taylor (angol)

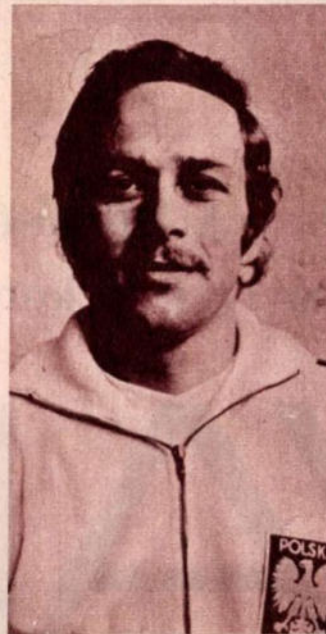
NSZK: Maier — Vogts, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Breitner, Hoeness, Bonhof, Overath, Grabowski, Müller, Hölzenbein.

Hollandia: Jongbloed — Suurbier, Rijsbergen (de Jong), Haan, Krol, Jansen, Neeskens, Van Hanegem, Reep, Cruyff, Rensenbrink (van de Kerkhof).

Gólszerző: Breitner, Müller, illetve Neeskens.

A VB végeredménye: 1. NSZK, 2. Hollandia, 3. Lengyelország, 4. Brazília.

Grzegorz Lato

Az NSZK-beli világbajnokságig Lengyelország határain túl nem sok futballrajongó ismerte Grzegorz Lato, a remek Stal Mielec-csatár nevét. Aztán a világbajnokságon az ellenfelek kapusai és a szurkolók ugyancsak megjegyezhették a nevét. És a góljait. Például azt, amelyiket a 3. helyért vívott mérkőzésen Brazíliának rúgott.

A felfutó Francisco Marinho elvesztette a labdát, ebből Latót szöktették, aki szinte a félpályáról indulva mindenkit faképnél hagyott, lőtt és Leao kapusnak már csak az volt a dolga, hogy kiszedje a hálóból a labdát.

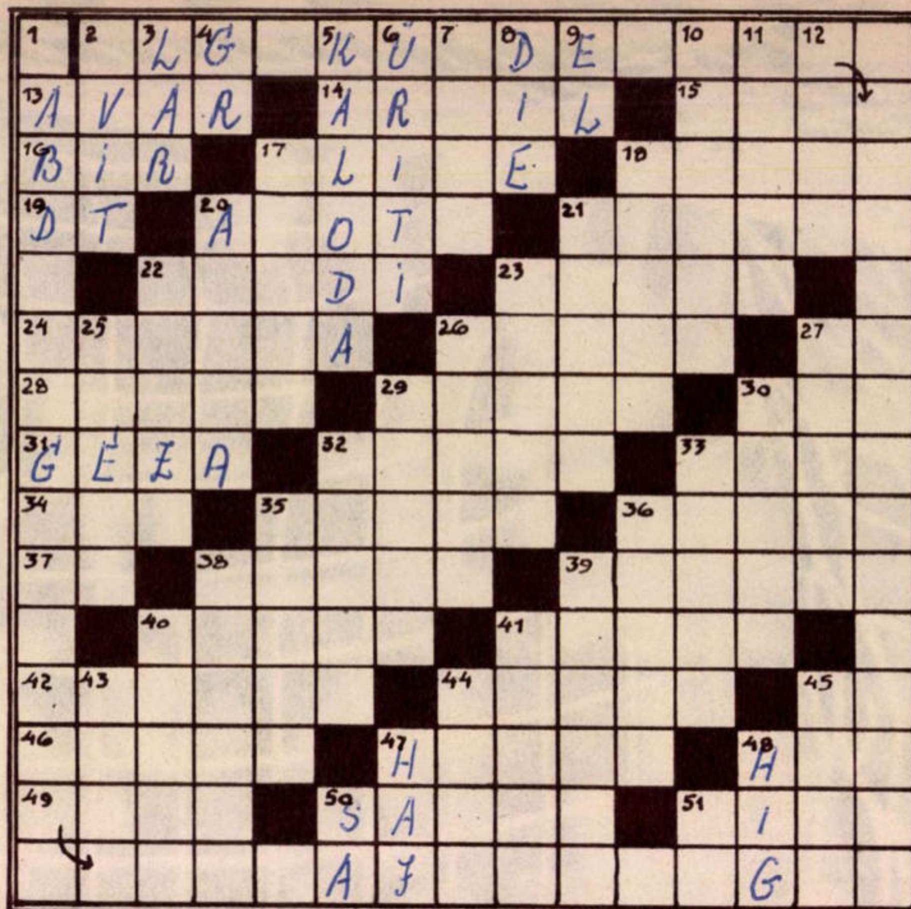
Beckenbauer

Franz Beckenbauer. Az NSZK-ban a Császár, nálunk a szurkolók Beki-nek becézik. Világklasszis a középpályán, világklasszis a hátvédsorban, világklasszszis sepregetőként. Talán csak a kapuban nem lenne világklasszis, mert szerintünk fiatalabb korában még csatárként is az lett volna. Sokat — úgy véljük — nem kell róla írnunk, hiszen a magyar közönség is jól ismeri. Nem vitás, hogy Európa és a világ labdarúgásának az elmúlt másfél évtizedben egyik meghatározója, vezéregyénisége volt.

ÍRTA ÉS ÖSSZEÁLLÍTOTTA SZŰCS LÁSZLÓ

Játékosok a világ minden tájáról

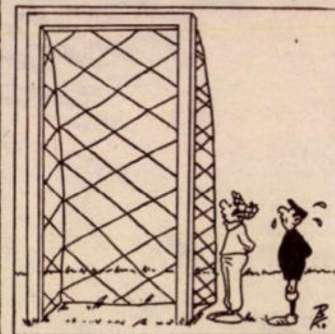

VÍZSZINTES: 2. A nyíl irányában folytatva: bizonyára ez lesz az argentínai VB-n. **13.** Az 1934-es VB egyik magyar csatárának eredeti neve. **14.** Régi angol motormárka. **15.** Mc ..., angol válogatott játékos volt. **16.** Tud, képes valamire. **17.** Hasítások, Bobby Moore nyelvén. **18.** Tartozást kiegyenlít. **19.** Rövidítés követségi autókon. **20.** Milliók szórakozása, névelővel. **21.** Az 1950-es brazil VB-csapat egyik játékosa. **22.** A Vasas hátvédje volt. **23.** Az 1966-os VB bolgár csapatának egyik játékosa. **24.** Az 1966-os VB egyik híres olasz csatára (ék. fel.). **26.** Olasz válogatott labdarúgó volt. **27.** Nagy költőnk névjele. **28.** Olasz város. **29.** A FIFA elnöke volt sokáig. **30.** A vízsz. 1. sz. sor 1., 2. és 26. betűje. **31.** Toldi keresztneve. **32.** Uruguay 1950-es világbajnok-csapatának balszélsője. **33.** Hónapröv. **34.** Egy, oroszul. **35.** Bemér = be... **36.** Sokszoros válogatott hátvédünk, ma edző. **37.** Azonos hangzású betűk. **38.** Magyar játékos az 1938-as VB-n (y = i). **39.** A kisgyerek hamar... a méreténél valamivel nagyobb ruhába. **40.** Tunézia jelenlegi VB-keretének egyik játékosa (ék. fel.). **41.** Peru idei VB-keretének egyik tagja. **42.** A vulkán tölcsér alakú nyílása. **44.** Idecipelte. **45.** Folyadék. **46.** Járművek. **47.** A régi Nemzeti játékosa volt. **48.** Testrész. **49.** Elől, németül. **50.** Sokszoros válogatott olasz kapus. **51.** Tésztaféle.

FÜGGŐLEGES: 1. A nyíl irányában folytatva: öröm ez a tény minden magyar szurkoló számára. **2.** Éjszaka, franciául. **3.** Levegő, klasszikus nyelven. **4.** Görög gépkocsik jelzése. **5.** Régi büntető eszköz. **6.** Kiönti a vödörből a szemetet. **7.** A brazilok 1958-as világbajnok csapatának jobbfedezete. **8.** A der és a das német névelő birtokos esete. **9.** Tova. **10.** A kellő létszámban. **11.** Megvéd. **12.** Ezen a napon juttat. **17.** Bámészkodás, angolul. **18.** Millenáris-pályát — becézve. **20.** Küzdőtér pl. a régi rómaiak cirkuszaiban is. **21.** Talaj, padló, németül. **22.** Értesítés, előrejelzés, idegenből átvett szóval. **23.** Török államférfi volt. **25.** Szezon. **26.** Játékvezetői. **27.** Régen lebontott (egykor romantikus) budai városrész. **29.** A régi Törekvés középhátvédje, a háromhátvédes rendszerben az első magyar „kullancs" (ék. h.). **30.** Pedagógus egyik igéje. **32.** A televízió sportadásainak egyik ismert rendezője (kiejtve). **33.** Ezüstpapírból készült bevonat. **35.** Az NSZK kapusa az 1954-es VB-n. **36.** A Szovjetunió sokszoros válogatott fedezete volt. **38.** Például egy barlang hatalmas, sötét bejáratára lehet mondani. **39.** Játékosunk az 1954-es VB döntőjén. **40.** Csehszlovák gépkocsi-márka (ék. fel.). **41.** Székesfehérvári városrész (a Videoton pályája is itt van). **43.** Utolsó betűje (z) híján: ezüstözött vagy aranyozott fém, franciául (roul). **44.** Az Újpest egykori válogatott kapusának eredeti neve. **45.** A lengyelek világhírű játékosa az 1974-es VB-n. **47.** Fejen van, ha van. **48.** Ilyen az olcsó hús leve. **50.** Svéd és osztrák gépkocsik jelzése. **51.** Pici gyerekek köszönése.

(A rejtvényt szórakoztatás céljából közöljük, a megfejtést nem kell beküldeni.)

a külföld HUMORA

— Uram, én a megadott méretek szerint csináltam meg a kaput.

— Tessék mondani, mikor volt tavaly az NSZK—Svájc mérkőzés?

CSUPA FOCI

Szerkesztette: Kutas István
Kiadja: a Sportpropaganda Vállalat
Kiadásért felelős:
Szebeni István igazgató
Munkatársak:
Horváth István—
Lakatos György—
Szücs László—
Zsengellér Zsolt.
Fotók: Farkas József és a szerkesztő archívumából.
Borító: Molnár István
Tördelőszerkesztő:
Orbán László

78.2621 Egyetemi Nyomda, Budapest
Felelős vezető:
Sümeghi Zoltán igazgató

CSUPA
FOCI
labdarúgó magazin

Június 2., péntek 23.15 óra: Buenos Aires, River Plate stadion Magyarország — Argentína

EMLÉK 1976-BÓL: GATTI MEGKAPARINTJA A LABDÁT, OLGUIN NYILASIRA VIGYÁZ. AKKOR 2-0-RA GYŐZÖTT A MAGYAR VÁLOGATOTT

ÁRA: 10,– Ft